

پارہم و نورسراوہ کالی عاموسا کاحمد کاکہ مہحموود (I)

کیشہ کومہ لایہ تپیہ کان

و چارہ سہریان لہ ئیسلامدا

سہام، شولہ، وسیت و راساردن، دہمن بان بارستہ، بہخشین،
کننوگال و نعام چاندن، زہوی و لہوہرکھی کولدنشینہ کان، فارزارو خاوند قہرز.

نووسینی: لہحمہد کاکہ مہحموود

خویشنہوہ و لینکولینہوہی:
عیرقان لہحمہد کاکہ مہحموود

زنجیره‌ی بهره‌م و نووسراوه‌کانی مامۆستا ئەحمەد کاکە مەحموود (٤)

کێشه کۆمه‌لاه‌یه‌تییه‌کان و چاره‌سه‌ریان له ئیسلامدا

نووسینی:

مامۆستا مه‌لاه‌ئه‌حمەد کاکە مەحموود

خویندنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی:

عیرفان ئەحمەد کاکە مەحموود

ناسنامه‌ی کتیب

- 📖 ناوی کتیب: کیّشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و چاره‌سه‌ریان له ئیسلامدا
- ✍ نووسینی: مامۆستا مه‌لا ئەحمەد کاکه مه‌حموود "به‌ره‌حمەت بیّت"
- ✿ خویندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی: عیرفان ئەحمەد کاکه مه‌حموود
- ✿ نۆره‌ی چاپ و سالی چاپ: یه‌که‌م ۱۴۳۹هـ – ۲۰۱۸ م .
- ✿ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه.
- ✿ له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیب‌خانه گشتیه‌کان ژماره‌ی (۱۲۸۷)
- سالی (۲۰۱۷) ی پیدراوه.
- ✿ دیزاینی به‌رگ: ناوه‌ندی رینوین
- ✿ نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: مه‌هرین دیزاین.
- ✿ شوینی چاپ: ناوه‌ندی رینوین.

پيشه كى ئەم به رهه مه

الحمد لله، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده..

سو پاس و ستاييشى بى پايان بۆ خوداى بالا دهست و به توانا، سه لات و سه لاميش له سه ر گيانى پاكى پيشه واى مرو قايه تى "موحه ممه د" ﷺ وه ئال و يارانى و شوينكه تىوانى بيت، وا ئە مجاره ش له "زنجيره ي به رهه م و نووسينه كانى ماموستا مه لا ئە حمه د كا كه مه حمود" له نويترين به رهه مى چاپنه كراوى ماموستادا به ناوى (كيشه كۆمه لايه تيبه كان و چاره سهر يان له ئيسلامدا) ديينه وه خزمه ت ئيوه ي به ريزو خو شه ويست، له م زنجيره يه دا ماموستاى ره حمه تى مه به ستى سه ره كى خستوو ه ته پوو ده نوسى:

يه كه م: ده بى مرو ق له هه موو بواره كانى ژياندا به تىرو ته واوى شوينكه وته ي قورئان و سوننه ت بيت، ئە گينا ئيمانى دانه مه زراوه و كال و كرچه " ئە گه ره له دين ده ر نه چي ت " وه له هه موو كيشه كۆمه لايه تيبى و سياسى و ئابووريه كاندا، ده بى له ئيسلامدا چاره يان بۆ بدۆزنه وه، نه ك دابه شيان به كن: هه رچى كيشه كۆمه لايه تيبه كانه، وه كو بارى كه سي تى: (الأحوال الشخصية) و مه سه له ي ده سنويزو به چى ده شكى، به رينه وه بۆ مزگه وت، هه رچيش كيشه سياسيه كانه - له ته شكيله و په يكه رى ده ولت - به رينه كو شكى سپى و به ريتانيا و ئە لمانيا و ئە وروپا به گشتى!! بۆيه ئيمه هه ميشه ده ليين: هه ركه سي ك به لايه وه وابى ئەم دينى ئيسلامه كه م و كورتىيه كى تىدايه، ئە وه له دين لايداوه و پيچه وانه ي ده قى ئايه ته كان جوولا وه ته وه.

دوو ه م: له م زنجيره يه دا " كيشه كۆمه لايه تيبه كان و چاره سهر يان له ئيسلامدا " كيشه كانى وه ك: (قه رزارو خاوه ن قه رزو و امدان، زه ويى و له وه رگه ي گوند نشينه كان، كشت و كال و نه مام چاندن، په هن يان بارمه ت، به خشين يان هيبه، سه له م، شوفعه، وه سيه ت و پاسپاردن) چاره سه ري كى شه رعي يانه يان بۆ ده نووسين، وه ئە وه كارانه ي پاليان پيوه نام بۆ نووسينى ئەم جو ره باسانه، ئە مه بوو كه: كۆمه لگا هه ر وه كو له مه سه له سياسيه كاندا له

ئیسلام ترازاوو به ئاره‌زووی خۆی گه‌زوو پێوانه‌ی ده‌کا، هه‌ر ئاواش له‌مه‌سه‌له‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا چورتمی داوه‌و به‌پێی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان له‌سه‌ریان پێکدێن! بێ ڕه‌چاوکردنی بابته‌ شه‌رعییه‌کان تیاياندا، جا له‌مه‌وه‌ گه‌لی ناهه‌قیی و سته‌م له‌یه‌کتر ده‌که‌ن و، گه‌لێکیش هه‌راو کیشه‌ی لێده‌که‌وتیه‌وه‌، وه‌ ئه‌و جووره‌ کیشانه‌ گه‌لی جار ده‌بنه‌ هۆی بچرانی په‌یوه‌ندییه‌کانی نیو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریی و، زۆرجاریش کیشه‌ی گه‌وره‌ ده‌خولقی و به‌هه‌زاران پیاوی ریش سپیی و مه‌عقول ناتوانن چاره‌سه‌ری بکه‌ن، بۆیه‌ به‌ یارمه‌تی خوا به‌ شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت ریگاچاره‌م بۆ هه‌ر یه‌ک له‌و کیشانه‌ داناوه‌و هیوادارم موس‌لمانانیش گوێرایه‌ل و ئیتاعه‌ی فره‌مایشته‌کانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوابن.. ئه‌مه‌ بوو مه‌به‌ست و ویستی مامۆستا له‌ نووسینی ئه‌م زنجیره‌یه‌دا، ئیتر له‌ په‌نای خوادا بن و چاوه‌ریی به‌ره‌مه‌یکی نویی دیکه‌ی مامۆستای ڕه‌حمه‌تی بن به‌ یارمه‌تی خوا.

عیرفان ئه‌حمه‌د کاکه‌ مه‌حموود

سه‌رپه‌رشتیاری پرۆژه بانگه‌وازییه‌کانی

مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌د کاکه‌ مه‌حموود

Web: www.ahmadkaka.org

Mail: erfankaka77@gmail.com

سلیمانی / ۱۳ ی شه‌والی ۱۴۳۹ ک - ۲۷ / ۶ / ۲۰۱۸ زایینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ١٠٢).

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء / ١).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ٧٠-٧١).

أما بعد:

فإن أصدق الحديث كتاب الله تعالى، وخير الهدى هدى محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

۱- قهرزارو خاوهن قهرزو وامدان

ده سپیک:

گشت خه لکانی دنیا چاک ده زانن که: دینی ئیسلامی پیروز چهنده گرنگی و بایه خ دهدا به لایه نی (ئه خلاقیات) و (قییه م) و په چاوکردنیان له هه موو بواره کانی ژیان ی پۆژانه ی مروڤدا، چونکه مروڤ لای ئیسلام له هه موو شتی به حورمهت ترو به قه در تره، له ولایشه وه پیکه وه ژیان ی کردۆته بنه مایه کی سهره کی بۆ ئاسوده یی و خوشگوزهرانی، واته: ئه م وه کو جووله نده و بالدارو پاتاله کانی تر نییه، بی له یه کیش ژیان یان بۆ بجیتته سهر ! نه خیر.. پیکه وه ژیان ی مروڤه کان شتیکی سرووشتی و زگماکی و (فطرهت) ییه، به دهر له وه یش خوی به دیهینهر وای بۆ برپونه ته وه وه کو خوی له قورئاندا ده فهرمویت: ﴿... نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْحِيًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (الزخرف: ۳۲)

به ئی خوی گه وره خوی ئه م یاسایه ی بۆ دیارییکردون که: ده بی پیکه وه بن و هوگری یه کبن و ته و اوکاری که م و کورتیه کانی ژیان ی یه کتر بن، چونکه ناکری له ژیان و ژیاردا مروڤه کان هه موو وه کو یه کبن..

ئه مهش به لگه نه ویسته به لکو هه ندیکیان له چاو هه ندیکیان پایه به رزترن و مالی دونیا یان زیاتره، ئه مهش بۆ ئه وه یه تا هه ندیکیان راژه و خزمهت به هه ندیکیان بکه ن، چونکه یه کی ئه ندازیاره و، یه کی تریان وه ستا به نایه و، که سیکی تر کریکاره... هتد. جا له م پیکه وه ژیان هدا ئه گهر به رامبه ر یه کتری لیبوردن و (سه ماحهت) یان نه بی، هه رگیز ناتوانن ژیان یکی پر له ئاسوده و بی هه راو بی قهره بگوزهرینن، ناتوانن کۆمه ل و کۆمه لگه یه ک پیکبینن پر بی له قه درو حورمهت بۆ یه کتری، ناتوانن برایه تی بکه ن و گشت ببنه برای یه کتر، وه ببنه یه ک جهسته و له خزمه تی یه کتر دابن، جابۆ فه راهم هینانی پیکه وه ژیان و لیبوردن به رامبه ر به یه کتر، خوی گه وره له زۆریکی زۆرینه ی قورئانی پیروژدا، به شیوه یه کی گشتیی و گشتگیرانه فه رمان به (عه دالهت) و (ئیحسان) دهدا، بۆ نمونه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿ (النحل: ۹۰). یان دهفه رمویت: ﴿ وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴾ (النساء: ۳۶). دیاره که: رى له پیچه وانهی (عه دالهت) و (ئیحسان) یش ده گریت .. ﴿ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ﴾.

جا ئەم دەسپیکه ده که مه ده رگای چەند مه به سستیکی مه زن و گه و ره و زۆر پیویست بۆ ئەمپۆی کۆمه لگه که مان، وه کو باسی دهسته و او قه رزدا نه یه کترو، پاشان شیوهی وه رگرتنه وهی، ئەو جا مه سه له ی زهویی و زارو له وه رگه و ئاوه خۆره ی گوند نشینه کان و کشت و کال و نه مام چاندن و، ره هن و بارسته له به رام به ر قه رزه وه ... هاوکات له گه ل چەند باسیکی تردا، له ژێر ناو نیشانی: (کیشه کۆمه لایه تییه کان و چاره سهریان له ئیسلامدا).

ئەو هۆکارانه یش پالیا ن پپوه نام بۆ نووسینی ئەم جوړه باسانه، ئەمه بوو که: کۆمه لگا هه ر وه کو له مه سه له سیاسیه کاندا له ئیسلام تراز او وه به ئاره زووی خۆی گه زوو پپوانه ی ده کا، هه ر ئاواش له مه سه له کۆمه لایه تییه کاندا چورتمی داوه و به پپی به رزه وه ندی خویان له سهریان پیکدین! بئ ره چا و کردنی بابه ته شه رعییه کان تیا یاندا، جا له مه وه - بیجگه له مجرۆ بوونی روژی قیامهت و سزا و تۆله ی ئەو روژه - گه لی نا هه قیی و سته م له یه کتر ده که ن و، گه لی کیش هه راو کیشه ی لی ده که و یته وه ..

ده خوازم له خوای بالاده ست و له کارزان و کار جوان فه رو پیت بخاته ئەم نووسینه وه و کۆمه لگا که شمان گشت ره فتار و گو فتاریکی "موسلمان" بکات.

جا وا به یارمه تی خوای په ره رینمان له قه رزارو خاوه ن قه رزه وه ده ست پیده که ی و، پاشان زهویی و زارو له وه رگه و ئاوه خۆره ی گوند نشینه کان و هه ره ها ..

ک ۱۴۲۴/۴/۱۴

ز ۲۰۰۳/۶/۱۴

هه له بجه ی شه هیدان

ره حمه تی خوا له و خاوهن قه رزه بیټ به جوامیرانه داوای قه رزه که ی بکاته وه

پیغه مبه ری دلسۆز به گشت مرقایه تی ده فهرموئ: ((رحم الله رجلاً سمحاً إذا باع، وإذا اشترى، وإذا اقتضى))^(۱). واته: خواجه! ئه و مرقه بهر ره حمه ت و دلوقانی خۆتی بخه که به شیوه یه کی مهردانه و جوامیرانه شتوممه ک ده فروشی و، ده کپی، داوای قه رزی خۆی ده کاته وه. پیشه و (تیرمیزی) یش ئه م فهرموده یه ی هیناوه: ((غفر الله لرجل کان قبلکم، کان سهلاً اذا باع...))^(۲). واته: خوای دلوقان له و پیاوه یه بووری و خه تاکانی پۆشی — که بهر له ئیوه ده ژیا — چونکه هه میشه به ئاسانی و جوامیرانه مامه له ی کپین و فروشتنی ده کرد، هه روه ها ئه م فهرموده یه ش دینیت: ((إن الله يحب سمح البيع، سمح الشراء، سمح القضاء))^(۳). واته: بیگومان به که خوای به به زه یی کپین و فروشتن و قه رزدان و وه رگرتنه وه ی به شیوه یه کی جوامیرانه ی خوشده ویت.

(نه سای) ئه م فهرموده یه دینیت: ((ادخل الله الجنة رجلاً کان سهلاً مشترياً وبائعاً وقاضياً ومقتضياً الجنة))^(۴). خوای میهره بان ئه و مرقه یه ی برده به هه شته وه که هه رده م به جوامیرانه و مرقه دۆستانه شتومه کی ده کپی و، ده ی فروشت و، ده یدایه قه رز به م و به ودا، وه ری ده گرتنه وه. به لئ. ئه م چهند فهرموده یه و، بگره چهندین فهرموده ی دیکه ئینسانه کان دنه دنه ده دن بۆ پیاوه تی و کاری مهردانه و لیبوردن له مامه له داو، داواش ده که ن که هه میشه (ئه خلاق) به رزه کان ره چاو بکری و، ره فتارو گوفتاری توندوتیژو شه ره قسه و چه له حانی و، قسه له یه کتر گیران و، یه کتر ته نگه تاوکردن وه گۆر نرین. بیگومان مه ردیی و نامه ردیی مرقه له کاتی مامه له کردندا دهر ده که ویت، هه ر وه ک دنیا ویستی و، خۆ ویستی و، ماده ده ویستی هه ر له مامه له دا دهر ده که ویت، به تایبه تی ئه و

(۱) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب البیوع) (۲۰۷۶/۱۶).

(۲) أخرجه: الترمذی (۱۳۲۰). صححه الالبانی فی سنن الترمذی ۱۳۲۰.

(۳) أخرجه: الترمذی (۱۳۱۹). صححه الالبانی فی سنن الترمذی ۱۳۱۹.

(۴) أخرجه: النسائی (۴۶۹۶). حسنه الالبانی فی سنن النسائی ۴۶۹۶.

دەمەى كە شتێك دەكپێت و، خێرىكى تێدا بەدى دەكا، بەلام فرۆشيارەكە لەبەر ھەر ھۆيەك بێت ھەز دەكا كپيارەكە (بەيەكە) كەى بۆ ھەلۆەشینیتهو، چونكە لەوانەيە بوو بێتە كێشەو ھەراى ناو خێزانەكە.

موسولمانى پيشوو واپيگەيە نرابوون كە: ھەركامێك لە فرۆشيار و كپيار پەشيمان بووبان لە مامەلەكە، خێرا ئەو لایەنەكەى تر بۆى ھەلۆەشان دەو و نەيان دەكردە كێشەو نائاسوودەيى چەند خێزانێك، چونكە زۆر مەبەستى بوو بەر ئەو رەحمەتە بكەوێت كە پيغەمبەر (ﷺ) بۆى ناردوو، ئەگەر كارى ئاوا بكا، بۆيە لەناو ئەو كۆمەلگايانەدا كێشەو ناكۆكى زۆر كەم بوو، وە بگرە ھەميشە براى يەكبوون، ھيوادارم لەم سەردەمەشدا ھەر وەكو كۆمەلەى يەكەم رەفتار بكەن، ئەگینە كێشەو ھەرايەكى زۆرى لێدەو شیتەو... لەوانەيە بگاتە يەكتر كوشتن و، سووكايەتى كردن بەيەكتر، بەتايبەتى ئىستا كە بۆشايى سولتەو دەسەلاتى شەرى ھەيەو، دینی خواش داوەر نییە.!

قهرزاری نه دار ده بی مؤلهت بدریت

(ئەبو هورەیره) (رضی اللہ عنہ) لە پێغەمبەرەوه (ﷺ) دەلێت: ((کان تاجر یداین الناس، فإذا رأى معسراً قال لفتيانہ: تجاوزوا عنه لعل الله أن يتجاوز عنا، فتجاوز الله عنه))^(۵). واتە: لەسەر دەمی زوودا بازرگانێک هەبوو و لەگەڵ خەلکییدا مامەڵەی دەکردو قەرزیان دەکەوتە لای، ئەوسا کە نەدارێکی دەدیت بە دەفتردارەکی دەگوت: خەزەدەکم لێیان ببوورین، بە شکوم خوای گەورەیش لە ئێمە ببورێ، ئیتر خوای کارجوانیش بوورا لێیان و چاوپۆشی لێکردن.

پێشەوا (موسلیم)یش ئەم فەرموودەیە دینێت: ((من أنظر معسراً، أو وضع له أظله الله في ظله...))^(۶). واتە: هەرکە سێک نە دار تەنگە تاو نە کاو، مؤلەتی بداتی هەتا خوا دەروویەکی خێری لێدەکاتەوه...، وە یان گەردنی ئازاد بکات لە قەرزەکە - لە هەمووی، یان لە برێکی - ئەوا خوای بالا دەستیش دەبیاتە بن سێبەری عەرشی خۆیەوه و لە پلە نارهەتەکانی قیامەت رزگاری دەبێت. وە لە فەرموودەیەکی تردا هاتوو: ((من سره أن ينجيه الله من كرب يوم القيامة فلينفس عن معسر أو يضع عنه))^(۷). واتە: ئەوی حەز دەکات خوا لە پلە سەختەکانی ڕۆژی قیامەت رزگاری بکات، دەبی هەناسەییەکی خوشی بە مڕۆفی نە دار بدات، وە یان لە سەر شانی قەرزەکە لاببات و ئازادی بکا، ئایەتی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ دُورُكُمْ فَنَظَرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۸۰). ئەگەر چی لەبارەی قەرزێ سوود هاتوو، بەلام (ئێبەن جەریری) تەبەری دەلێت: ئەو جۆرە قەرزەنە و گشت جۆرە قەرزێکی تریش وەبەر دەکەوێ، چونکە ئایەتەکە داوای مؤلەتدان دەکات بۆ قەرزاربوو، دەسا بێگومان ئەم جۆرە قەرزەنەیش بەر دەکەون، کە وابوو هەرکە قەرزارێک نە دار بوو، واجیبە ماوەی بدریتێ هەتا ڕۆژی دەرووی لێدەکرێتەوه، وە نابێ بە هیچ شێوەیەک ئازار بدریت، وە یان زیندانی بکړیت.

(۵) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب البيوع) (۱۸/ ۲۰۷۸).

(۶) أخرجه: مسلم (۷۷۰۴).

(۷) أخرجه: مسلم (۴۰۸۳).

پياوى به دههنده و داراييش مۆله ت ده دريٲ

حوزه يفه (ﷺ) ده لٲت: پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموى: ((تلقت الملائكة روح رجل ممن كان قبلكم، فقالوا: أعملت من الخير شيئا؟ قال: كنت آمر فتياي ان ينظروا و يتجاوزوا عن الموسر، قال: فتجاوزوا عنه))^(٨). واته: فريشته كان پيشوازيان له پۆحى پياويك - كه به ر له ئيوه بوبوو - كردو لييان پرسى: ئاخۆ تۆ هيچ كاريكى باشت كردوه؟ گوتى: من هه ميشه به هاوپي و ده فته رداره كانى خۆم ده گوت: ته نانه ت چاوپۆشى له خه لكانى ده وله مهنديش بكه ن بۆ وه رگرتنه وهى قه رز ته نگه تاويان مه كه ن، دياره به گوڤيان كردم و ده بووران لييان، وائه مرويش فريشته كان ليان بووران .

مروقى ده وله مهن دو دارا ئه وكه سه يه: پيوستى خويى و مال و مندالى هه بيٲ، هه ندي له زاناکان ده لٲن: ده وله مهن دى و نه دارى به پي باوى په سه ندى خه لكانى ژيرى ناوچه كه يه، ئه م فه رموده يه ئه وه مان پي ده لٲت: كه سه ماحه ت و ليبور دن هه ميشه پيشه ي موسلمانانه، به لى.. ده بي له گه ل گشت كۆمه لگه دا ريك و چاك و دلسوزين و، چاوپۆشيمان هه بي و به جواميرانه و پياوانه په فته ر بكه ين.

(٨) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب البيوع) (١٧ / ٢٠٧٧).

فرۆشتن به قهرز

جابر (رضی اللہ عنہ) ده لای: له غه زایه کدا پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ((وشره کهت چۆن ده بینی...؟ ده ته وی بیفرۆشیت...؟ گوتم: به لای ده یفرۆشم، ئه ویش لیمی کپی، به لام پاره کهی ئاماده نه بوو، پاشان گه راینه وه مه دینه و پاره کهی دامی))^(۹).

خاتوو عائیشه (رضی اللہ عنها) ده لایت: ((ان النبي ﷺ اشترى طعاما من يهودي الى أجل و رهنه درعا من حديد))^(۱۰). واته: پیغه مبهه (ﷺ) بری خوارده مه نی له جوله که یه ک کپی و (پاره کهی ئاماده نه بوو) و ماوه یه کی بۆ دیاریکرد - پاره کهی بداتی - به لام بۆ دنیایی جوله که که کلاو خووده ئاسنینه کهی کرده بارمته و دایه لای. ئه م فهرموودانه مانایان ئه وه یه که کرین و فرۆشتن و مامه له به قهرز له ژیا نی مرقدا هه ر پو ددها، ئه گه ر چی ئه و مرقه پله و پایه داریش بی، چونکه ده کری مرقه - ئه گه رچی ده وله مه ندیش بی - روژی هه ر نه بوو نه دارا بی، بۆیه پیغه مبه ریش (ﷺ) له به ر ریخستنی ژیا ن و ژیاوری ئه و قهرزو فهرزه یه ده کا، به لام ده بی مافی خاوه ن پاره که ره چاو بکری و، له کاتی خۆیدا بدریته وه، هه ر ئیستاش دنیایی که سبه ی روژ نافه وتی و ده ستی ده که ویتته وه، چونکه ئه و (ره ه ن) و بارمته یه بۆ ئه وه یه که ئه گه ر له کاتی خۆیدا نه بوو بیداته وه...

وه یا ن ویستی دوا ی بخت و نه یداته وه (داوه ر) ده یفرۆشی و ریژه ی قهرزه که ی ئه وی لیده داته وه، ئه وه پیغه مبه ریش (ﷺ) که که سیش گوما نی له راستیدا نییه کلاو خووده که ی ده خاته ره ه نی جوله که که وه له با تی به های خوارده نه که وه !.

(۹) أخرجه: البخاري (فتح الباری/ کتاب الإستقراض) (۲۳۸۵/۱).

(۱۰) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الاستقراض) (۲۳۸۶/۱).

نیهادت پاک بیټ خوا قەرزە کەت بۆ دەبژیریت

پێغەمبەری سەرور (ﷺ) دەفەرموی: ((من اخذ أموال الناس يريد أداءها أدى الله عنه، ومن اخذ يريد إتلافها أتلفه الله))^(١١). واتە: هەرکەسێک مالى مەردم قەرز دەکاو دەیهوێ – هەرکە بووی – بیداتهوه، یان دەزانێ دەتوانێ بیداتهوه، ئەوا خوای گەوره بۆی قەرەبوو دەکاتهوه و دەرگایەکی خێری بۆ والا دەکا کە ببیژیریت، خو ئەگەر بەو نیهتە پاکهوه قەرزەکەى هیناو، پاشان نەیبوو بیداتهوه، ئەوا لە روژی قیامەتدا تۆلە نادری و خوای گەوره هەردوو لاشیان رازی دەکات، بەلام ئەو کەسەى قەرز دەکاو نیهتەى ئەوهیه کە بىخواو نەیداتهوه، ئەوه خوای گەوره هەر لە دنیادا فەپو پیت لە مال و سامانی هەلدەگرێ و کەم نرخى دەکات لای خەلکان.

ئەبو زەر دەلیت: پێغەمبەر (ﷺ) بە کتوی ئوحدی فەرموو: ((ما احب انه تحول لي ذهاب عيكت عندي منه دينار فوق ثلاث إلا ديناراً ارسده لدين))^(١٢).

واتە: پێم خوێش نیه ئەو چیاىەى ئوحد بپیتە زێرو پتر لە سێ روژ لام بیټ، ئەگەر ئەو دینارەى بۆ بژاردنەوهى قەرزى دابنیم، کەوابوو نیهادهى باشى و خو ئامادهکردن بۆ قەرز دانەوه پیشەى مروڤ چاک و سالحانه، خوای گەورهش لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرموێت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا أَلْمَنَتَ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (النساء: ٥٨) واتە: خوا فەرمان دەدات کە هەموو سپاردەو ئەمانەتەکان بدەنەوه دەست خاوهنەکانیان، دیارە قەرزیش یەکیکە لە سپاردەکان وەکو (ئێبن عەباس) دەلیت.

(١١) أخرجه: البخارى (فتح البارى/كتاب الاستقراض)/(٢٣٨٧/٢)

(١٢) أخرجه: البخارى (فتح البارى/كتاب الاستقراض) (٢٣٨٨/٣).

ئازەل و پاتالىش قەرز دەكرىت

ئەبو ھورەيرە (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) وشترىكى لە پياويك قەرز كرد. ئىنجا لەمەوہ زاناو فەقىھەكان دەللىن: كەوابوو قەرزكردنى ھەموو جۆرە ئازەل و پاتالىك پەوايە، بەلام كە خاوەنەكەى ھاتەوہ بۆى، بەشىوہىەكى توندو ناجوامىرانە داواى كرد، بۆيە ھاوہلان توورە دەبن و دەيانەوئى ئازارى بدەن لەسەر ئەو بۆ ئوسلوبىي و نا جوامىرانەيەى، كەچى پىغەمبەر لى نەگەر ئازارى بدەن و فەرموويشى: ((دعوه فان لصاحب الحق مقالا))^(۱۳) وازى لىبىن با قسە بكات، چونكە ھەقدار ھەقىەتى قسە بكات، دەسا ھەر ئىستا بچن و وشترىكى ھەك ئەوہى خۆى بۆ بكرنەوہ، ھاوہلان گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا! وشترى لەو جۆرە تەمەن و سالا دەست ناكەوئى واتە: چاكتر لەوہى خۆى ھەيە، فەرمووى: دە بچن بۆى بكرن: ((فان خيركم أحسنكم قضاء))^(۱۴). چونكە باشترينتان ئەو كەسەيە بە شىوہىەكى رىك و پىك قەرز بداتەوہو چاكتر لەوہ قەرزى كردوہ بنىريتەوہ بۆ خاوەنەكەى، كەوابوو خاوەن قەرز دەتوانى ھەركە ھەختى ھەرگرتنەوہى قەرزەكە ھات – داواى قەرزەكەى بكات، بەلام رىعايەتى ئەدەب و وئىل بكات، ئەگەر ھەياو ئەدەب و وئىلى پىغەمبەر (ﷺ) نەبووبا لەوانەبوو ئەو كابرە قسە پەقە ئازار بدرايە.

۱۳ صحيح البخاري - كتاب الوكالة، باب الوكالة في قضاء الديون - حديث : ۲۲۰۴

(۱۴) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب الاستقراض) (۴ / ۲۳۹۰)

خاوهن قهرز ده توانی گشت قهرزه که ی داوا بکا، دهشتوانیت دهستی لی هه لبریت

جابر (رضی الله عنه) دهلی: له پۆزی (ئوحود) دا عه بدوللای باوکم شهید بوو و قهرزایکی زۆر بوو، خاوهن قهرزه کانیش به په له و سه ختگیرانه داویان لیده کردن! منیش په نام برده لای پیغه مبه (رضی الله عنه) بۆ چاره سهر، ئه ویش داوای لی کردن که: به رو دهرامه تی ئه و ساله ی باخه خورماکه مان له باتی قهرزه که یان وه ربگرن و باوکم ئازاد بکه ن، به لام خاوهن قهرزه کان قه ناعه تیان نه کرد، ویستیان باخه خورماکه به رن! پیغه مبه ریش (رضی الله عنه) نهیداو فهرمووی به من: سبه نیی ده گه پیمه وه لاتان، پاشان که پۆزبویه وه ته شریفیان هاته وه به ناو باخه که دا ئه م سه رو ئه و سه ریکی کردو داوای له خودا کرد: به ره که ت بخاته ئه و باخه وه، تا قهرزی ئه و شه هیده ی پی بداته وه، پاشان جابر دهلی: مۆله تی دام به لی کردنه وه و چینی خورماکه هه تا ئه وه نده م لی چنی گشت قهرزه کانم پی بژاردو هیشتا بۆشمان مایه وه!.

خوینه ری هیژا: ئه مانه باسکران چه مکێ بوون له فهرمووده کانی پیغه مبه (رضی الله عنه) له باره ی ماوه دان و مۆله تدانی خاوهن قهرزه که به قهرزاره کان، وه یان گهردنیان ئازاد بکا... به لام بۆ پراکتیکی ئه مانه پیویسته:

۱- هیزی ئیمان و باوه پ زالبییت به سه ر دل و دهروونیدا، ئیمان مرقۆ داچله کینییت و ته ماحی ئه و موزده گه وره یه بخاته بهر دهستی که: هه ر که سیك ماوه بدات به که سانی هه ژارو نه دارو ده سکورت له داوا کردنه وه ی قهرزدا، خوی گه وره له رۆژه سه خته کانی قیامه تدا دیت به هانایه وه دلی خۆش ده کات، هه ر وه کو ئه و له و ته نگانه یه دا دلی ئه و موسلمانانی خۆشکردوه.

۲- مرقۆی موسولمان - هه ر وه کو ئیسلام هه لیده نی بۆ بازرگانی و گه شت و گهر - هه ر وایش هه لی ده نی ئه وه نده نه چییت به ده م ماده و دنیاوه، ئه گینه له پله ی شیاوی خوی

ريزي بەرزی دیتەووە خواری و، زۆر جارانیشت تووشی قەرزو فەرزدەبێ، نابینی کاتی خوێ پیغه مەبەر (ﷺ) لە مەدینەدا وتاری هەینی دەخویندەووە بۆ موسلمانان - دیارە هێمان سەرەتای ئىسلامەو ئەو خەڵکەیه لە کاری جاھیلییەت بە تەواوی وازی نەھێناوە - بۆیە ھەرکە بیستییان کاروانەکە - کە چۆبووە دەرەوێ ولات - وا گەرایەو بە تەپل و دەف و ھەراو، ئەمانیش وتارەکیان بە جێھێشت، تەنیا (۱۲) کەسیان مانەووە بۆ وتارەکەو نوێژی ھەینی، ئەوسا بۆ قیژەونکردنی ئەو کارو رەفتارە لای موسلمانان ئەم ئایەتەى:

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ الْبِرِّ وَاللَّهِ خَيْرٌ الرَّزِيقِ﴾ (الجمعة: ۱۱) ھاتە خواری و، بە زەقی جوورە ئیھانەییەکی تێدایە بۆ ئەوانەى ھەردەم کەوتووونە تە دواى (ماددە) و دنیاو ھەلپەیانە، جابیر (خوای لى رازی بیّت) دەلى: ((عن جابر (ﷺ) قال: "أقبلت غير ونحن نصلى مع النبي ﷺ الجمعة، فانفض الناس الا اثني عشر رجلا، فنزلت هذه الآية: (واذا رأوا تجارة أو لهوا انفضوا إليها وتركوك قائما))". (۱۵)

مروقی کال و کرچ ئاوا بازرگانى و خۆشەویستی دنیا چەواشەى دەکا، بەلام مەردى جوامیرو چاک ئاکار ئەگەرچی بازرگان و کاسبکار بیّت، ھەرگیز لە بەرامبەر ھیچ فەرمانىکی خوای گەورەدا یاخى نابى و پاشەکشى ناکات وەکو ئەم ئایەتەى (۳۷)ى سوورەتى (نوور) دەفەرموى: ﴿رَجَالٌ لَا لُئْلِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ....﴾ (النور: ۳۷) دوپاتى ئەو پراستییه دەکاتەو.

۳- مافی خزمایەتى بپاریزی و ریز لە ئینسانەکان بگیردری و، پەيوەندی و دوستایەتى ئەم و ئەو رەچاو بکریّت، نەك بۆ شتىكى كەمى بى بايەخ گوى بە ھیچ پەيوەندییەك نەدات! .

۴- چەند دانووستن و مەجلیسیكى بۆ بگیردریّت، بۆ چارەسەرى ئەو كیشەییەى پیشەتوو، لەو مەجلیسەدا داوا لە خاوەنقەرەكە بکریّت، ھەر ھیچ نەبیّت دەست لە بریكى ھەلبگریّت،

وهكو پيغه مبهري (ﷺ) بؤ قهرزه كاني (عبدالله) ي باوكي (جابر) "خوا ليى رازى بيت" كه له (نوحود) دا شه هيد كرابوو، خاوه ن قهرزه كاني بانگ كړدو تكاى ليكړدن كه له هه نديكي نازادى بكن، دياريشه كه نه گهر نه و قهرزازه نه بوو و نه داربوو، شهريعه تى ئيسلام ناچى هليواسيت و بيكاته پاره، بهلكو موله تى دده تى و بهرنامه يه كي هه يه بؤ نه و جوړه كاره پيشهاتانه، نه م قهرزاري و تيشكانه - دهكريت - له هه موو كه سيك پروبدات، نه مړو توو، سبه ينى نه و، كه و ابوو ده بى كومه لگه زور به جواميرانه ريزو حورمه ت له يه كتر بگرن و له هه موو كاتيكدا هاوكاري و هه ماهه نكي يه كدى بكن، نه گينه هه ژار تووشى ده يان كارى ناره واو ناپه سهند ده بيت، هه ر له قهرزو ريباو سوو خواردنه وه، هه تا خو فريدانه باوه شى نه م و نه و، دهره نجام كومه لگه يه كي دژ به يه كتر و پر له خه شم و قين به رامبه ر به يه كتر دروست ده بيت! .

دهبی قهرزازه کیش دیندارو به ویزدان بیت

به لئی.. تا ئیره باسی سه ماحهت و جوامییری و مهردی خاوه نقه رزه که مان کرد، ئیستایش کورته باسیک له قهرزازه که ده کهین که ئه میش دهبی زۆر به ویزدان و دیندارو گوێرایه لئی (إرشادات) و رانماییه کانی پیغه مبه ر بیت (ﷺ) بۆ نموونه که ده فهرموئ: ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظِلْمٌ))^(۱۶). واته: درێژ کردنه وهی ماوهی قهرزو، دوا خستنی له کاتی دیاریکراودا، له لایه ن خه لکانی داراو ده سه لاتداره وه کاریکی سته م و ناهه قه و به سته مکار ده درینه قه له م، که وابوو ئه گهر له ده ستیا شتیک هه بوو با خیرا بیداته وه تا ئه ویش که لکی لیوه ربگریته وه، جاریکی تریش بویری پیاوه تی و هاوکاری ئاوا بکا. وه یان له م فهرمووده یه دا هاتوو: ((لِيَايِ الْوَاجِدِ يَحِلَّ عَقُوبَتُهُ وَعَرْضُهُ))^(۱۷). واته: ئه مرۆو سبه یینی ده وله مه ندو دارا له دانه وهی قه رزی ئه م و ئه ودا، رێگه بۆ خاوه نقه رزه که خۆشده کا: نیوی به خراپه به ری و بیشیخاته به ندیخانه وه و سزا بدریت. واته: پاش ئه وه کاتی دانه وهی قه رزه که هات و، ده شیتوانی بیداته وه، به لام هه ر پیچی ده دا له خویی و لاساری ده کرد، ناهه قی مه گره له خاوه نقه رزه که له ملاو له ولا ناوی به ری، وه یان بیداته دادگا و سزای بدریت.

خوینه ری هیژاو به ریز! ده سگرتن به سه رو مالی مه ردمدا و زه وتکردنی - به هه ر ناویکه وه هه بیته - له دینی ئیسلامدا دراوه ته دواوه و (رفض) کراوه، ته نانه تی پیغه مبه رمان (ﷺ) له سه ره تاوه نوێژی له سه ر مردووی قه رزار نه ده کرد، پاشان که (بیت المال) ده وله مه ند بوو و قه رزی قه رزاره کانی " له به ر میهره بانی خوی" له ئه ستۆ ده گرت، ئه وسا نوێژی له سه ر ده کردو فهرموویشی: ((من ترك مالا فلورثته، ومن ترك كالا فإلینا))^(۱۸).

(۱۶) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الاستقراض) (۱۲ / ۲۴۰۰).

(۱۷) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الاستقراض) (۱۳ / ۲۴۰۰).

(۱۸) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الاستقراض) (۱۱ / ۲۳۹۸).

هەر كەسێك مردوو، مال و سامانی لى به جى ما، بۆ خزمانى میراتبەرى خۆى دەبێت، ئەو كەسەيش كە مال و منداڵێكى هەزارو بى نەوا بە جى دىلێت، خۆمان خەميان دەخوين. شەرىعەتى پىرۆزى ئىسلام و، پىغەمبەرى خدا (ﷺ) ئابەو مېهرەبانى و سۆزەو سەيرى مەرقى چاك و پاك و لىقەومان دەكەن، ئەگەر مالى بە جى هېشت بۆ خۆى دەبێت، خۆ ئەگەر بە قەرزارى سەرى نايەو بۆى دەبژێردى، بە تايبەتى ئەوانەى لە رىگای چاكسازى و خىرو خىرات و منداڵ بەخىو كردندا قەرزاربون، ئاخۆ دلسۆزىكى ترى ئادەمىزاد وەكو ئەو پىغەمبەرە هەبوو بىت؟! ئاخۆ پىشەوايەكى تر ئاوا دەچىتە ژىر قەرزى قەرزاران؟.

لەولايشەو بۆ ئەو خەلكى لە خۆيانەو، بى پىويست، بى جى، قەرز نەكەن، هەميشە لە نوێژەكاندا لە خوا دەپارايەو قەرز نەبىت و چاو لەبەرى ئەم و ئەو نەبىت: ((اللهم إني أعوذ بك من المأثم والمغرم))،^(١٩) بۆيە پياوێكى ژىر گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! قەرزارى ئەو نەبىت كە: تۆ ئەو نەبىتە بپارىيتەو لە خدا قەرز نەبىت...؟ لە وەلامدا فەرموى: ((إن الرجل إذا غرم، حدث فكذب، و وعد فأخلف))^(٢٠). بە لى دەيەو بىت، چونكە ئىنسان كە قەرزاربوو تووشى درۆ دەبىت، وە بە لى دەدات، راست ناكات و بە پىچەوانەو دەجوليتەو، ديارە ئەو جورە رەفتارە هى پياوى (منافىق) و دوو پروو.

خوشك و برايانى بەرپز! ئەم چەند فەرموودەيە باقەيەك بوون لە خەزمانى فەرموودەكانى پىغەمبەر (ﷺ) دەربارەى كىشەو گىرو گرتەكانى (قەرز) كردن و چارەسەر بۆيان، هيوادارم گشتمان سوودى لىوەرگىن لە ژيانمانداو، سەرجهەم ئامۆزگارىيەكانى پىغەمبەر (ﷺ) رەچاو بكەين، بە تايبەتى هەولبەدين كە قەرزىك زۆر پىويست نەبىت نەيكەين، هەتا پوو زەردى ئەم و ئەو نەبين و، لە قىامەتيشدا مجرۆ نەبين، ئىسلام دەركاى قەرزى دا نەخستوو، بەلكو ياساو رىنمايى بۆ ديارىكردوو، مەرقەكان هەلدەنيت بە سەدان ئايەت

(١٩) صحيح البخارى - كتاب الأذان، أبواب صفة الصلاة - باب الدعاء قبل السلام، حديث: ٨١٠

(٢٠) أخرجه: البخارى (فتح البارى/ كتاب الاستقراض) (١٠ / ٢٣٩٧).

و فهرمووده كه له كاتى پيويست و تهنگانهدا دهستى يه كتر بگرن، به لام هه تا بكرىت مروؤ
خوى قهرزار نه كات، گهلئ كه س بؤ (كمالييات) خوى ده خاته ژير قهرزيكى زوره وه، بئ نه مه
جيگه ي بئ و، بتوانئ له كاتى خويدا بيداته وه، له نه جامدا "كاتى دانه وهى" ناچار ده بئت
دروو ده له سه يه كى زور بكا. به لئ قهرزيك له بهر ناچارى بئت، وه يان بؤ سولج و ناشته وايى
نيوان دوو كه س، يان دوو هوو بنه ماله بئت، وه يان له پيناوى زانست و زانياريدا بئت، وه
يان بؤ نه خوشيى و چاره سهر بئت... هه روه ها، نه وه نه و جوړه قهرزانه پيغه مبه رى خدا
(ﷺ) له نه ستوى ده گري و، (بيت المال) بؤى ده بزييت، هه ر نه مه يشه كه نايه تى: ﴿إِنَّمَا
الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُؤُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ٦٠) به شيك بؤ قهرزاره كان
ديارى ده كات.

له كو تاييدا داواكارين له خواى گه وړه له قهرزاري وه دوورمان بگريت و، هه ميشه يش نه م
زيكره يه بخاته سهر زارمان، هه تا په نا له خوى بگرين له قهرزاري: ((اللهم اكفني بحلالك
عن حرامك، وأغنني بفضلك عمن سواك))^(٣١).

١٧ ي ربيع الثانى ١٤٢٤ ك

١٧ ي حوزه يرانى ٢٠٠٣ ز

هه له بجه ي شه هيدان

۲- زهوی و لهوهرگه و ئاوه خۆرهی گوند نشینه کان

دهسپیک:

ئیمه ی ئیماندارو خاوهن باوهر، باوهرمان وایه که ئەم شەریعه ته مان، چاره سه رو ده رمانی هه موو رووداوه کانی تیدایه، ئەمەش یان هەر له ده قی ئایه ت و فه رمووده کانه وه - یه کیکیان یان هەر دووکیان - دیاره له بهر رووناکی ئەواندا زاناکان چاره سه ری بۆ داده نین، پاشان ئیمه ی ش ده بی تالە موویه ک لیان کلا نه بین، ئەمەیه که خوا به پیغه مبه رو ئوممه ته که ی ده فه رمویت: ﴿ فَلَا وَرَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيْمًا ﴾ (النساء: ۶۵). وه ده فه رمویت: ﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴾ (الأحزاب: ۳۶). مه به ست له هه ردوو ئایه ته که ئەوه یه که: مرۆف هه رچه ند خوی به خاوهن ئیمان و دیندار بزانی، ده بی له هه موو بواره کانی ژياندا به تیرو ته وای شوینکه وته ی قورئان و سوننه ت بی، ئەگینا ئیمانی دانه مه زراوه و کال و کرچه - ئەگەر له دین ده ر نه چیت - وه له هه موو کیشه کومه لایه تی و سیاسیی و ئابوورییه کاندا، ده بی له ئیسلامدا چاره یان بۆ بدۆزنه وه... نه ک دابه شیان بکه ن: هه رچی کیشه کومه لایه تییه کانه، وه کو باری که سی تی: (الأحوال الشخصية) و مه سه له ی ده سنوێژو به چی ده شک، ببری نه وه بۆ مزگه وت، هه رچیش کیشه سیاسیه کانه - له ته شکله و په یکه ری ده ولت - ببری نه کۆشکی سپیی و کرملین !! بۆیه بۆ دواتریش خوی گه وره بهر له کۆچی دوا یی پیغه مبه ر ئەو مه به سته دوپات ده کاته وه ده فه رمویت: ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾ (المائدة: ۳). □

واته: له ئەمڕۆوه دینه که تانم بۆ ته واو کردن: هه م له رووی ئاقیده وه، هه م له رووی په یام وده ستووره وه، واته: ئیتر پیویستان به هیچ شتیکی تر نییه، هه ر له م سونگه وه یه که ئیمه

ھەمىشە دەلىل ھەركەسىك بەلایەو ھەبى ئەم دىنى ئىسلامە كەم و كورتىيەكى تىدايە، ئەو ھەدىن لايداو ھەبىچەوانەى دەقى ئايەتەكان جوولەو تەو ھەبى. ئىمەش لەم زنجىرەيەدا — كۈمەلەيەكان و چارەسەريان لە ئىسلامدا — كۈمەلەيەكى ھەبى و ھاشا ھەبى نەگر (زەوىي) و لەو ھەبى گوند نشىنەكان) چارەسەرىكى شەرىعیانەى بۆ دەنوسىن، چونكە ئەو جۆرە كۈمەلەيە گەبى جار دەبە ھەبى بچرانى پەيوەندىيەكانى نۆو كۈمەلەگەى كوردەوارى، بە تاييەتى گوندنشىنەكانمان، لەناو خۆياندا، يان ئەمگوند لەگەبى ئەو گوندەكەى تردا، ديارە كە ھەموو گوندەكە ھەدو سنوورىكى بۆ خۆى ديارىكردو ھەبى، ھەبى لە ئاوو مەزراو كشت و كالب، تەنانەتى شاخ و چىكانىش، دارو ھەردو گزۇگىاو لەو ھەبى لەو ھەبى ھەبى. گەبى جارىش ھەراو كۈمەلەى لىدەكەو ھەبى، دەگاتە پىاو كۈشتنىش! جا بۆ ئەنجامدانى ئەمكارەش ھەبى لەخو داواى يارمەتى دەكەم.

هەر سولتەى شەرعىي دەتوانى سنوور قۆرخ بکات (لا حمى إلا لله و لرسوله).

خوای دلۆفان ئەم هەموو لەوەپرو لەوەرگەو، میوه و سەوزەو گژوگیاو سیبەر و سەهەنگ و چۆم و كانیاوانەى ﴿مَعَالِكُمْ وَلَا تَمَكُّكُمْ﴾ (النزعات: ۳۳)، لەبەر ئادەمزاد و مەپرو پاتالەكەى بەدیھێناوہ بۆیە لەگەلى جیگای قورئاندا دەیکاتە منەت بەسەرمانەوہو، بە بەلگەیش دەبەھێنێتەوہ بۆ قودرەت و توانایی و دەسەلاتى خۆى لەم بوونەوہرە فراوانەدا، وە بۆ زیندوبوونەوہمان - پاش مردن - جابۆ ئیئەش هەقە ئەوانە هێچیان لەبیر نەكەین و پێیزانین و شوكرانە بژێر بین.

لە ئەساسدا هەقە خۆمان و مەپرو مالاتمان بە ئازادانەو بۆ سنوور لەم جیھانەدا، ژيان بەسەر بەرین و لەو هەموو نێعمەتانە سوود وەرگرتن، ئەوكاتانە نەبۆ بگاتە زیانگەياندن بە خۆمان، یان بە خەلكانى دەورو بەرمان، ئەوكات بە ناچارىش بۆت سنوور دادەنرێت بۆ ژيان و سوود وەرگرتن لەو نازو نێعمەتانەى خوا بەخشیونى بە ئادەمزاد، تا زێدە رۆی نەكرى و مافى یەكتر پێشێل نەكەین، ئەو سنوورەش هەردەبۆ خوا، یان پێغەمبەرەكەى - كە برىكارە بۆ پیاوێرێك فەرمانى خوا - دیاریى بکات، واتە: كەسێك لە كەسێكى تر - بەدەر لە خوا - بە دەسەلات تر نیه و خاوەنى ئەم بوونەوہرە نیه ..

بۆیە پێغەمبەر دەفەرمویت: ((لا حمى إلا لله و لرسوله))^(۲۲). واتە: هەر خواو پێغەمبەر مافى سنوور دیاریكردن و قۆرخكردنیا نەیه، دەتوانن جیگایەك دیارى بكەن بۆ حەوانەوہو لەوەرگەوى مەپرو مالا و زەوى بۆ كشت و كال.

هەندى لە زانایان دەلێن: پاش پێغەمبەرىش ئەو دەسەلاتە - تەنانەتى - بە خەلیفەكانیش نادری و هەر لە پێغەمبەر خۆى قۆرخە، بێگومان ئەم رایە زۆر بە هێز نیه،

(۲۲) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب المساقاة) (۱۱ / ۲۳۷۰).

چونكە خەلىفەكان جىنشىن و جىگەدارى ئەون و، دەبىيەتوانن ئال و گۆرۈ بىرپار لە پىشەتەكاندا بدەن، بۆيە عومەر (ﷺ) لەسەردەمى دەسەلاتى خۆيدا ھەلسا بە قۆرخکردنى ئەم دوو شوپىنە: (شەرەف) و (رەبزە) بۆ لەوھەرى وشترو ولاخى ھاوھەلانى جىھادكار.

پىشەوا شافەيى (رحمە اللہ) دەلى: پاش پىغەمبەر تەنيا خەلىفەكان دەتوانن ئەو كارە بکەن و رى و شوپىنى لە مەردم قەدەغە بکەن و نەھىلن بە شىوھەيەكى گشتى سوود لە چۆم و لەوھەپگەكەى وەر بگىردى، لەگەل ئەوھشدا نابى بەو قۆرخ و داپرىنە زيان بە ھاوھەلانى تر بگات، بۆ بەلگەى ئەم رايە لە (بوخارى)يدا بە ژمارە: (۲۳۷۰) ئەم فەرموودە ھاتووە: ((..بلغنا أن النبي حمى التقيع، وأن عمر حمى الشرف والرَبْدَةَ)) (۲۳).

لە سەر دەمى جاھىليەتدا سەرۆك خىللىك بە خۆيى و مەرو مالائەكەيەو دەچوويە جىگايەك بۆ لەوھەپخۆرى، ئەوسا چەندە دەنگى سەگ وەرپەكەى رۆشىتبا قۆرخى دەکرد لە خەلک و نەيدەھىشت كەسىكى تر نزيك بکەوئیتەو، لەولايشەو دەسەلاتدارىكى تر ھەروا ! تا وای لیدەھات گەلى لە ئاژەلدارەكان رى و شوپىنيان بۆ نەدەمايەو، لەوھەو گەلى ھەروا كىشەى لیدەكەوتەو، جا كە ئىسلام ھات و دەسەلاتى پەيدا کرد، ئەو بى سەرو بەريەى نەھىشت و ياسايەكى بۆ داناو پىغەمبەر و خەلىفەكان رىكىانخست، ئەوھبوو ئەوانىش ھەمىشە لە رىكخستنى كاروبارى ئەو كۆمەلگەيەدا بوون، پاش ئەوانىش وەك ياسايەك بۆ ئىمە مايەو تاقىامەت، شياوى ئاماژە پىكردنە ئەو قۆرخ و داپرىنە ھىچى بۆ خۆيان نەبوو، واتە: وەكو ئىستا نەبوو ھەموو بەرپرس و دەسەلاتدارەكان ھەلسن ھەر پارچە زەويەك باش و بەكەلک بىت داپرىن بۆ خۆيان و كەسىش بۆى نەبى فزە بکات، بەتايبەتى ئەگەر لەناو كەوانەكەدا نەبىت! ئىسلام ھات بىرپاریدا: سەرچەم ئەوخەلکە ھەقيانە لەو زەويى و زارو لەوھەرو لەوھەپگەيە سوودمەند بىن بى دانانى ھىچ سانسۆرىك.

تَيِيْنِي: ئيسلام ددان دهنى به خاوه نداريْتى تاكيذا (الملكية الفردية) به مهرجى زيان به هاولاتيان نه گات و له ژير چاوديرى سولتهى شهرعيدا بيت، له كتىبه فيقهيه كاندا نه و دابه شكردنى زهويى و زاره پييده لَين: (إحياء الموات) واته: به گهر خستنى نه و زهويى و زاره كه تا نه و سات و كاتهى نه و كه سه دهيه وي نه و ددانى بكاته وه — به بينا، يان به كشتوكال — هيچ كه سيكى تر نه و ددانى نه كرد بيته وه، دياره ههر ئيش و كاريك له و جوره زهويانه دا بكرىت، بهر چاو ده گيردرى و حيساب بو كابران زه حمه تكيش ده كرى، واته: به و ئيش و كار هيهى ده بيته خاوه نى و كه سيك بو نيه له ده ستى بسينىت، نه گهر ده وله تيش بيت، مه گهر زيان به خه لكانى تر بگه يه نيْت، نه و يش ده بى به پي پيوست قه ره بوو بكرىته وه بو.

خاوه ندریتی تاکی به چی ده چه سپیت ؟

پیغه مبه رمان ((موحه مه د - ﷺ)) ده فه رمویت: ((من أعمار أرضا لیست لأحد فهو أحق)) (٢٤).

واته: هه ره که سیک زه وییه کی ئاوه دانکرده وه هی که سیش نه بوو، خوی له هه موو که سیک له پیش تره پیی. ئه وه که سه هه لده سپیت به ئاوه دانکرده وه ی پارچه یه زه ویی، به ردی لی دور بخاته وه ری و پیک بکات، جۆگهی ئاوی بۆ ببات، یان بیکات به خانوو و بینا، یان به کشت، ئه وه که سه ده بیته خاوه نی، ئیتر نزیک ی ئاوی بیته، یان نا، سولته مۆله تی به ئاوه دانکرده وه ی دابی، یان نا، له م سونگه وه یه دینی ئیسلام ریز له ئیش و کاری کاریگه ره ده گری و، ده بیته خاوه نی ره نه شانی خوی، هه تا ئه وه کات ببیته له مپه ره له به رده م خه لکانی ترده، ئه وسه به رژه وه ندی گشتی چۆن داوا بکات، به و شیوه یه ره فتار ده کری.

(عه لی کوپی ئه بو تالیب) یش (ﷺ) ده لی: "في أرض الكوفة مواتا" واته: له زه ویه چۆل و ویرانه کانی کووفه دا هه قی ئاوه دانکرده وه هه یه.

(عومه ری کوپی خه تتاب) گوته: "من أحيا أرضا ميتة فهي له" (٢٥).

واته: زه ویی هی ئه وه که سه یه ئاوه دانی ده کاته وه، نه ک بۆ ئه وانه به ئاره زووی خویان، یان به زۆرو زۆرداری خویان دنیا داگیر ده کهن، وه هه ره به دیاریکردن - به بی ئیش تیاکردنی و زه حمه تکیشان تییدا - نابیته مالی، به لکو ئه گه ره چه م بوو، ده بی پاكو خاوین بکریته وه، ئه گه ره لم و به ردو زیخ و چه وه، ده بی وه لا بنزیت، ته نانه تی ئه گه ره توانای ئاوه دان کردنه وه ی نه بوو، یان نه یتوانی وه کو پیویست بیکاته کشتوکال، یان بیناو ساختمان، ده بی لی وه ربگیردریته وه، به به لگهی ئه وه که: (عومه ری کوپی خه تتاب) نامه یه کی نووسی، له و نامه دا هاتبوو: "من عطل أرضا ثلاث سنين لم يعمرها فجاء غيره فعمرها فهي له" (٢٦).

(٢٤) أخرجه: البخاري (فتح الباری/ کتاب الحرث والمزارعة) (١٥/ ٢٣٣٥).

(٢٥) أخرجه: البخاري (فتح الباری/ باب من أحيا أرضا مواتا).

(٢٦) أخرجه: البخاري (فتح الباری/ باب من أحيا أرضا مواتا).

واته: كه سٲك سٲ سال زه وٲٲهك له ژٲر ركٲفٲا بوو و ئاوهدانى نه كرده وه، ئه وسا كه سٲكى تر هات ئاوهدانى كرده وه، به وه ده بٲٲه مالى كه سٲ دووهم، كه وابوو ئه و كه سانه كه ته نها تواناى ئاوهدان كرده وى ده دؤنم زه وٲٲان هه يه، كه چى به پارتى زانى (١٥ - ٢٠) دؤنمٲان داگٲر كرد! ده بٲ زٲاده كه بده نه دواوه هه تا بدرٲ به خٲزانٲكى رهش و رووت و بٲ ده رامهت، وه ٲان گه لٲ كه س هه يه چووه ته شارو زه وٲى و زاره كه ى بٲ سه ره رست ماوه ته وه و كه سٲك نٲه وه به رى بٲٲى، جگه له وه ٲش ده بٲٲه ماٲه ى كه مبوونه وه ى رٲژه ى به شى هه ژارو ده سكورته كان، له حاله تى ئاوا دا ده بٲ ماوه ٲان بؤ دٲارى بكرٲت، ٲان ئه وه ته بٲكه نه كشت و كال و بٲنا، ٲان ئه وه ته ده سٲى لٲ بكٲشنه وه، چونكه ٲٲوٲسٲٲٲه كى گشتٲٲه و نابٲ ئاوا بمٲٲٲه وه، ٲان هه ندٲ كه س هه يه كاتى خؤى زه وٲه كى زؤرى به هه رزان كرٲوه و ئٲٲستا هه ر هٲشتووٲه ته وه و ٲٲوٲسٲى ٲٲى نٲه، دٲسان ده بٲ ئاگادار بكرٲ، ٲان به كارى بٲٲى له ٲٲداوٲسٲٲٲه كه ٲدا، ٲان ده وله ت لٲى وه ر ده گرٲته وه، چونكه هه ركات خاوه ندارٲه تى تاكى بووٲه زٲان بؤ كؤمه لگه، رٲزى لٲناگٲردٲى و له ده ست خاوه نه كه ى داده مالٲى، خؤ له و لاٲشه وه ئه و پارچه زه وٲانه كه به بؤشائى له جٲگاهه كدا ده مٲٲنه وه، رووى جوانٲى و شارستانٲه تى شاره كه ده شٲوٲٲن، ئه مه ٲش ٲٲچه وانه ى شارستانٲه ته، بٲگومان له كاتى ئاوا دا ٲٲوٲسٲه سولٲه ى شه رعٲى به ره له سٲٲى بكات، به تاٲٲه تى ئه و كاته كه ده وله مه نده كان، ٲان ده سه لآتدارانى سولٲه، زه وٲى و زارٲكى زؤر داده بٲن بؤ خؤٲان و، چٲٲى هه ژارو فه قٲرو غه ٲره حٲزبى و وه چه وه وه ى ئاٲٲنده بٲ به شه ده كرٲٲن، (عومه رى كورٲى خه تٲاب) (ﷺ) فه رمووٲ: ((لولا آخه ر المسلمٲن ما فٲتحت قربه اءلا قسمة ها بٲن آهلها كما قسم النبٲ (ﷺ) خٲٲر، ولكٲى اتركه ا خزانه لهم ٲقتسمونها)) (٢٧)، واته: ئه گه ر له به ر نه وه و نه سلى ئاٲٲنده نه بووٲا، هه ر گوندو ولاٲٲكم فه تح كردٲا، منٲش وه ك ٲٲغه مبه ر (ﷺ) چؤن (خه ٲبه ر) ى دابه شكرد، دابه شم ده كرد به سه ر ئه و خه لكه دا له وٲى ئاماده ن بوون و جٲهادٲان كردوو، به لآم (عومه ر) له به ر نه وه ى ئاٲٲنده هه لسا ئه سه له كه ى

وه قف ڪردو به روهو بومو هڪه ڪرده خير و صه ده قه له سهر نه وه دواى نه وه . كه واته پيوسته له سهر شار هوانيه ڪان زور به وردى و ريڪوپيڪ نه خشه و پلان داريژن بو شار هڪان، هه تا نه وهى تايينده له و زهوى و زاره بي بهش و مه حروم نه بن، هه وهك ده بى ده ولت ناگاي له زهويه ڪشته ڪان بيت و، نه هيلئ بكه ونه ژير چنگى ده سه لاتداريڪ به ئاره زوى خوى ڪاريان تيا بڪات.

به لئ. . سياسه تى پيغه مبه ر (ﷺ) وابو و — چونكه سهره تاي ئيسلام بو و — هه ناوچه يه ڪى فته ڪردبا وهكو خه يبه ر، زهوى و زاره هڪه دابهش ده ڪرد به سهر موجهيده ڪاندا، به نياري بو وژانده وهيان و پهيدا ڪردنى گوزهران و دلخوش ڪردنيان، به لام ڪاتئ (عومه ر) (ﷺ) ده وري هات و، ولاتى (عيراق) و (فارس) ي فته ڪرد — كه ناوچه يه ڪ بو له چرو پري و سه وزو شينى خويدا، ناو بانگى به (سواد العراق) ده ڪردبو و — هاوه لان داوايان لي ڪرد دابهشى بڪات به سهر ياندا، ئه ویش له بهر چهند به رژه وهنديه ڪى شه رعى كه پيش چاوى گرتبون — يه ڪى له وانه بي بهش نه بونى نه وه و نه سلى تايينده — دابهشى نه ڪرد، به لكو له ده ستي خاوه نه كه يدا هيشتيه وه و سالانه يه ڪى له سهر دانا بیده نه (بيت المال). ئه مهش ده قيڪ له و باره وه له ڪتيبي (السياسة الشرعية) ي (شيخ قه رزاوى) ئه ویش له ڪتيبه ڪه ي (الأموال لأبي عبيد) وه وه ريگتو وه، ده لئ: "أن عمر كتب إلى (سعد بن وقاص) يوم افتتح العراق، : أما بعد، فقد بلغني كتابك: أن الناس قد سئلوا أن تقسم بينهم غنائمهم، وما أفاء الله عليهم، فانظر ما أجبوا عليك في العسكر، من كراع أو مال (يعني من الأموال المنقولة) فأقسمه بين من حضر من المسلمين، واترك الأرضين والأنهار لعمالها (أى لأهلها العاملين عليها) ليكون ذلك من أعطيات المسلمين، فإننا لو قسمناها بين من حضر، لم يكن لمن بعدهم شيء". شياوى ئامار ه بو ڪردنه عومه ر له م برياره يدا مه شوهره تى به (على كورى ئه بوتاليب و مه عازو عوسمان و طه له) ڪرد، ئه وانيش هه مان رايان هه بو^(۲۸).

(۲۸) سه ريكي (الأموال لأبي عبيد) بكه .

ئاوو ئاوه خۆره :

خوای به دەسەلات دەفەرموی : ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۰). واتە: بژێوی هەموو شتێک بە ئاوه، دەسا بۆ باوەڕ ناهێنن ؟ ئاو یەکیکە لە نیعمەتە گەورە و مەزنەکانی خوای کارزان، بە دەسەلات و توانایی خۆی فەراھەمی هێناوه بۆ ژیان و بژێوی ئەم بوونەوەرە، لە سوورەتی (واقیعە) دا دەفەرموی : ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَنزَلْنَاهُ مِنَ الْمَزْنِ أَمْ أَلْمَزْنُ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ (الواقعة: ۶۸ - ۷۰).

واتە: ئەو ئاوه ئێوە دەبخۆنەوه، ئاخۆ ئێوە لە هەورەوه داتانباراندوو، یان ئێمە باراندمان ؟ ئارەزووشمان هەبا دەمانکردە ئاوێکی تال (بێ کەلک و تفت) دەسا شوکرانە ناکەن ؟ ئاو یەکیکە لەو سێ شتە گرنگانە کە هەموو خەلک تێیدا شەریک و هاوبەشە، وە نابێ هیچ کەسیکی لێ بێ بەش بکری، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا مەروە دەتوانی ببیتە خاوەنی کانیاو، بیروو جۆگەکان، هەر وەك دەتوانی ببیتە خاوەنی زەویی و مەزراو کشت و کال، بە کرپن، یان بە هەلکۆلینی زەویی، جا بەهەر کامێک بیت، مەروە دەبیتە خاوەنی ئاو بۆ خۆی، لەگەڵ ئەوەشدا خەلک بە گشتی تێیدا هاوبەشە، وە دەتوانی تا خۆی پێویستی پێی هەبێ، نەیداتە خەلکانی تر، مەگەر لە حالەتی نائاساییدا، چونکە لە ئیسلامدا ریز لە زەحمەتی زەحمەتکیشان دەگیردری، هەر لەبەر ئەمەیه لە بوخاریدا هاتوووە کە پێغەمبەر (ﷺ) لە بارەى ئەو کەسەى کە دەلى: (إن صاحب الماء أحق بالماء حتى يروى..

واتە: خاوەن ئاو شایسته ترە بە ئاوهکەى تا کشت و لەوەرگەکەى تێر دەکات) فەرمویەتى: ((لا يمنع فضل الماء ليمنع به الكلال)) (۲۹). واتە: نابێ ئاوی زیاد لە پێویست، لەخەلک قەدەغە بکری، دیارە لەوەیشەووە لەوەر کەم دەکات بۆ مەرو مالات و تووشی لەپیی و لاوازی و زیان

دەبن، ئەمەيش لە ئىسلامدا قەبوول نى، پيشەوا (مالىك) دەلى: سەبارەت بە مەزراو كشتيش وایە، ئەگەر ئاويك زياد بوو لە خاوەنەكەى نابى لە خەلك قەدەغە بكرىت.

تیبینی: لە فەرموودەى : ((لا يمنع فضل الماء ..)) وە زاناکان وەريان گرتوووە کە: ئاوى زياد رەوايە بفرۆشريت. ئاوە گشتییەکان: ئەو چۆم و ئاوانەى لە بەهاراوەکان کۆدەبنەو، یان ئاوى دەریاو زەریاو چۆمە گەورەکان - وەکو دیجلە و فورات - خەلکان سەرچەم دەتوانن بى هیچ فەرق و جیاوازیەك سوودیان لێوەرگرن، بۆ خواردنەو و باخ و باخات و مەزراو کشتەکان، واتە: بە پى ئەو یاسایە پیغەمبەر (ﷺ) داینا بۆ کەلك وەرگرتن لە زەریاو دەریاو بەهاراوەکان، دەبنە دەسکەوتیکى گشتی و بۆ هەموو خەلکانى ئەو شوینانە لێیەو دەى و تێدەپەرى رەوايە سوودى لێوەرگرن.

(عەبدوللای کورى زوبەیر (ﷺ) دەلىت: پیاویكى ئەنصارى لەگەل (زوبەیر) دا هەراو کیشەیان بوو سەبارەت بەو باراناو بەهاراوە کە لە (حەرە) ى شارى (مەدینە) دا کۆ دەبوووەو خەلکان باخە خورماکانیان پى ئاو دەدان، شیاوى ئاماژە پیکردنە، باخەكەى (زوبەیر) دەکەوتە لای سەرۆوەو، ئەوسا (ئەنصار) یەكە بە (زوبەیر) ى وت: ئاوەکە بەرەلای بکە با ئیمەيش لە خوارووە سوودى لێوەرگرن، (زوبەیر) یش وەکو پىویست نەهات بە دەنگیەووەو کیشەکە گەیشتە پیغەمبەر (ﷺ)، ئەویش فەرمووی: ((اسق یازیر ! ثم أرسل الماء إلى جارك)) واتە: مادام تۆ لە سەرۆوەیت، ئاوى باخەکەت بدە، پاشان ئازادى بکە بۆ دراوسێکانت. بەلام برا ئەنصارى کە خراپ حالیبوو، بۆیە بە پیغەمبەرى گوت: ئەم بریارەت لەبەر (زوبەیر) ى پورزات بوو! پیغەمبەرىش (ﷺ) روخسارى پیرۆزى گۆراو گوتى: ((اسق یا زیر! ثم احبس الماء حتى يرجع إلى الجدر)) واتە: زوبەیر! ئاوى خورماکانت بدە تا ئاوەکە هەلدەسى و چالەکان پى دەبن، زوبەیر دەلى: سویند بەخوا وامزانى بۆ کوتاهینانى ئەو کیشەى ئەم ئایەتە هات: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي

أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (النساء: ٦٥). واتە: بېگومان ئەو خەلكانە نابنە خاوەنى باوەرى تەواو، هەتا تۆ نەكەنە (حەكەم) و دادوەر بۆ كۆتايى هێنان بە كێشەكانيان و، پاشانىش بى دل نىگەرانى تەسلىم دەبن بە برپارەكەى تۆ^(٣٠). لە رىوايەتێكى تردا هاتووە: (عوبادەى كورپى صامىت) دەلى: ((قضى ﷺ في شرب النخل من السيل، أن الأعلى فالأعلى يشرب قبل الأسفل، ويترك الماء إلى الكعبين، ثم يرسل الماء إلى الأسفل الذي يليه، وكذلك، حتى تنقضي الحوائط، أو يفنى الماء))^(٣١). مەبەست ئەوەیە كە ئەم هاوێلەش پشتگىرى هەر لەو برپارەى سەرەو دەكات و، دووپاتى ئەو دەكاتەو و ئاگادارە كە پىغەمبەر ﷺ بەو جۆرەى سەرەو برپارىدەو.

زاناکان دەلێن: ئەو كارەى پىغەمبەر ﷺ دەبێتە برپارو یاسایەك بۆ هەموو مەزراو كشتێك – بەو جۆرە ئاوانە ئاو بدرێن – واتە: لە پێشەو لەى سەرو ئاو دەخوات، ئەوسا لەى خوارو، ماوەى بە دەستەو بوونى ئاوەكەش بە پێى باوو عورفى ناو چەكەیه، بەكات ژمىر دیارى دەكەن، یان بە هەر شیوەیەكى تر. بۆ زانیارى تەواو سەیریكى (الأحكام السلطانية) ی (ئەبوو یەعلى) بكە.

ئەنجامگىرى: خاوى میهرەبان لە بنچینەدا زەویى – بە شیوو دۆل و چیاو شاخ و دەشتی و دیمى و بەراوى – بۆ سەرجهم ئادەمزاى بە دیهێناو، واتە: هیچ جیگایەكى تاییەت بە كەسێكەو نیه، هەتا نەهێلێ كەسێكى تر، یان هۆزێك بچیتە ئەوێ سوودى لێ وەرگرێ، مەگەر بە یەكێ لە رێگا شەرعییەكان..

بۆ نموونە: ناوچەیهك چۆل و وێران، كەسێك دەچێ ئاوەدانى دەكاتەو، دیارە بەو دەبێتە خاوەنى، وە هەر ئاویكیشى هەبێ هەر دەبێتە مۆلكى و كەسێك بۆى نیه (موزاحمە) ی بكاو زەویى و زارەكەى لێداگیر بكات، یان باخ و مەزراو كشت و كالى لەبەر

(٣٠) صحیح البخاری – كتاب المساقاة، باب سكر الأنهار – حدیث: ٢٢٥٢

(٣١) صحیح، صححه الالباني في سنن ابن ماجه برقم: ٢٤٨٣.

بكات، يان بچٲت ميگه لى بٲنٲت و خاوه ن ئاوه كه ده ر په پٲنٲى، ئه مانه هيچيان رييان پٲنه دراوه، مه گه ر خاوه نه كه ى ره زايه ت بدات، هه روه ها گونديكى دراوسى بوى نيه به بى مؤله ت، مه رو مالآ راگرى و بٲته سنوورى گونده كه ى ترو ئازارى دراوسى كانى بدات، به لام هه قه ئه نجوومه نى شاره وانى ناوچه كه بپرسٲته وه له و جور ه شتانه و هه ر گونده ى سنوورى خوى بؤ ديارى بكاو بيشى پارٲزٲت، شاره وانى زيره كانه كار بكات، ته نانه تى ئه گه ر گونديك كاتى خوى سنوورى كى زورى بؤ خوى دابري بى، ئٲستا شاره وانى ده توانى ئه ندازه گيرى بكاو به شى پٲويستى بؤ جيا بكا ته وه و ئه ويدي بداته دواوه بؤ گونده كه ى تر، هه ر وه ك هه قه ئه وانى زه ويى و زارى زورى ان هه يه، لٲيان وه رگرٲته وه و دابه شى بكات به سه ر نه بو وه كاندا.

سه رنجٲك: ئه گه ر كه سيك نيشانه ى بؤ ئاوه دانكر دنه وه ى جيگايه ك دانا، پاشان سى سالى به سه را تيپه پٲى و ئاوه دانى نه كرده وه، ئه گه ر هيچ بيانويه كى شه رع په سه ندى نه بوو، ميرى لى ده سينٲته وه و ده يداته خه لكانى ترى موآاج به و زه ويه، له لايه كى تريشه وه بؤ ئه وه زه ويه كه بى ده رامه ت و به روو بوو نه ميننه وه، وه كو (عومه ر) خوا لى رازى بٲت – گو تى: (من أحيأ أرضاً ميتة فهى له، وليس لآحآجر حق بعد ثلاث سنين)^{٣٢} واته: هه ر كه سيك زه ويه كى ئاوه دانكر دنه وه ده بٲته هى ئه و، وه دواى سى سال راكرتنى و به كار نه هٲنانى بؤ هيچ شٲيك، مافى نامٲنٲى به سه ريه وه، له به ر ئه مه بوو (عومه رى كورى خه تآب – ﷺ) ئه و زه ويه ى له (بيلالى كورى حارىس) وه رگرته وه كه كاتى خوى پٲغه مبه ر (ﷺ) بوى دابري بوو، پاش ئه وه ده ركه و ت تواناى ئاوه دانكر دنه وه ى نيه، پٲيگوت: چه ند ه ت پى ئاوه دان ده بٲته وه، ئاوه دانى بكه وه، ئه وى ديكه شى بده ره دواوه با بدرى به خه لكانى كى لٲه اتوو زانا وه به رى بٲنٲت، من بيگومانم ئه گه ر وه زاره تى كشت و كال و شاره وانى به

(٣٢) (حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ عَلَى الْمُنْبَرِ. مَوْفُوفٌ عَنْ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، انظر: الحراج لأبي يوسف. (ئمه ته نها وته ى ئيمامى عومه ره وه رمووده نيه).

عەدالەت لىيىرىن ۋە، بىچنە ناو كىشەكانەو (عومەر) ئاسايى، زۆر بەسەر كەوتۈوانە چارەسەريان بۇ دادەنن.

پىيۈستە ژيان ۋە بژيوى جەماوەر - بى پارتى زانى - ھەلسەنگىنرى، ھەر كەسى لە دام ۋە دەزگا دەولەتتەكاندا كاريكى پىدرايى بۇ بژيوى، زەويى نەدرىتى، بەلكو بدرى بەوانە لەماوەى تەمەنياندا خەرىكى (زارىع)ين ! بەشكو وردە وردە بارى بژيويان باش بىي، ئەو كەسانەش وا خاوەنى (۷۰ - ۸۰)، دۆنم زەوين...، يان زياتر، يان كەمترو خەلكىكى زۆرىش (سىيەكخۆرو چوارىەكخۆرن) ئەوان بۇ خۆيشيان لە جىگايەكى سازگارىدا لىي دانىشتون ۋە، دەبى ھەموو سالى بەروو بووى زەويەكەى بۇ بچىت، چارەسەريكيان بۇ دابنرىت. تەنانەتى ئەگەر (تاپق)يشيان ھەبى، ھەر دەبى دەولەت بە مەسەلەكاندا بچىتەو، چەندە بەشى ژيانيان دەكات، ئەوئەندەيان بۇ دابنرىت، ئەويتريشى دابەش بكات، بەلكو سىيەكخۆرو چوارىەكخۆر كەم بىيەتەو ۋە ژيانيان ئاسايى بىتەو، پىيۈستە ئەوئەش بلىين كە دەبى دەولەت بۆيان قەرەبوو بكاتەو، لە فەتاۋى (خانى)يدا ھاتوۋە: (ولو ضاق المسجد على الناس وبجنبه أرض لرجل تؤخذ أرضه بالقيمة كرها)^(۳۳). واتە: ئەگەر مزگەوتىك بچووك بوو ۋە جىي خەلكى تىدا نەدەبوو، لە تەنىشتەو ۋە پارچە زەويى كابرايەك ھەبوو، ئەو بەنرخى رۆژ لىي دەكردى ۋە دەخريتە سەرى، ئەگەر بە زۆرىش بووبى ! چونكە زيانگەياندىن بە مەردم لەلايەن ھەر كەسىكەو ۋە بىت، كاريكى نارەوايە تەنانەتى زيان بە خودى ئىنسان خۆيشى ھەر ناپەسەندە، ئەوئەيە كە پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموى: ((لا ضرر و لا ضرار))^(۳۴) زاناكانىش ئەم ياسايەيان دارشتوۋە دەلن: (يتحمل الضرر الخاص لدفع ضرر عام)، يان (الضرر الأشد يزال بالضرر الأخف)..

(۳۳) سەيرى: (الفتاوى الحانية) لقاضى خان، بکە (۳ / ۲۹۳).

(۳۴) صحيح، صححه الألباني في إرواء الغليل ۸۹۶.

له گۆفاری (الأحكام العدلیة)، مادده (١٩٦) دا هاتوو: (يؤخذ لدى الحاجة ملك أي أحد بقيمته بأمر السلطان ويلحق بالطريق، ولكن لا يؤخذ ملكه من يده ما لم يؤد له الثمن) واته: له کاتی پټویستدا مولکی هه رکه سټک پټویستبوو وهر بگيردری، به نرخي رۆژ به فه رمانی "میر" لیی وهر ده گیردری و کاره که ی پټی ئه نجام ده دری. به لگه شیان ده سکاری مزگه وته که ی پیغه مبه ر بوو (ﷺ)، له لایه ن (عومه ر) وه، چونکه نوێژ خوێنه کان زۆر ببوون و جییان نه ده بوویه وه، ده بوو فراوان بکری، ئه ویش به ناچاری هه لسا خانووه کانی ده ورو به ری کرپی و خستیه سه ر مزگه وته که، ئه گه رچی هه ندیکیشیان رازی نه بوون! به لام دیاره که به رژه وه ندی گشتی، له پټیش به رژه وه ندی تاکه وه یه.

مه به ستی ئیمه یش له نووسینی ئه م کورته باسه دا بټی ئه وه ئاماژه بکه ین به بنه ما ئابوورییه کانی تر، ته نیا ده رکه وتنی راستیه بۆ گشت که سټک له گشت بواریکدا، هیوادارم ئه و راستیه به لمینین که دینی ئیسلام هیچ گیروو گرفتیکي له ژیا نی مرۆفدا نه هیشته وه بټی چاره سه ر، به تایبه تی ئه م مه سه له ی زه ویی و زاره که هه مووکات کټشه یه کی سه ره کیی و سه راسه ری جیهانیه، ئه گه رچی به داخه وه تا ئیستاش هه ژاره کان وه ک پټویست ئاوه ریان به لادا نه دراوته وه نه بوونه ته خاوه نی زه ویی و زاری خویان..

من ده لیم: ئه گه ر ئه م چه ند بنه مایانه ی خواره وه کرابانه به رنامه ی ئاوه دانکردنه وه ی شوینه چۆل و وێرانه کان، ئه وسا به ته واوی تیده گه یشتین له هه ق و هه موو که سیش به شی خوی زه ویی و زاری به رده که وت، بۆ نمونه: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی:

١- ((لا حمی إلا لله ولرسوله)) (٣٥)

٢- ((من أضرأ أرضا لیست لأحد فهو أحق)) (٣٦)

(٣٥) صحیح البخاری - کتاب المساقاة، باب: لا حمی إلا لله ولرسوله صلی الله علیه وسلم - حدیث: ٢٢٦٢.

(٣٦) صحیح البخاری - کتاب المزارعة، باب من أضرأ أرضا مواتا - حدیث: ٢٢٣١.

۳- ((لا ضرر ولا ضرار)) (۳۷)

پێشەوا (عومەر)یش دەلێت:

۱- (من عطل أرضا ثلاث سنين لم يعمرها فجاء غيره فعمرها فهي له).

۲- (لولا آخر المسلمين ما فتحت قرية إلا قسمتها بين أهلها كما قسم النبي ﷺ خير).

۳- قال عمر بن الخطاب - لبلال بن الحارث حين ما أقطعه رسول الله ﷺ أرضا لإحيائها وعجز عن إحيائها -: ان رسول الله (ﷺ) لم يقطعك لتحجبه دون الناس، وإنما أقطعك لتعمر، فخذ منها ما قدرت على عمارته، و رد الباقي.

شاطبی دەلێت: (المصالح العامة مقدمة على المصالح الخاصة).

خۆینەری هیژا ! هیوادارم توانیبیتمان روونکردنەوێهێکی پێویست بنووسین لەسەر ئەم بابەتە گرنگەیه و ئەو چەند فەرموودە و تەهی زانایانە بپێتە بنەما بۆ پێکەوێه ژیان و قایل بوون بەریزو حورمەت بۆ یەکترو هێچ کەسێک بەناوی تەصەرووف لەمالی خۆیدا زیان بەوی تر نەگەیه نیت، چونکە هەرگیز خوای گەورە ئەو قەبوول ناکات، دەسەلاتیشی داوێ بە سولتەهی شەریعی ئەو راست بکاتەوێه، ئەگینا مولکیەتی ئەو شتەهی لێوێردەگرنەوێه، چونکە شەریعەتی ئیسلام بۆ بەدەستخستنی بەرژەوێه نەدییه کان و کامل کردنیان هاتووە، لەولایشەوێه بۆ دەرگا داخستن لە رووی گشت مەفسەدەیهێک و لەبن هینانیەتی، ئەمەیه کە (ئێبن تەیمیه) دەلێ: (جاءت الشريعة الإسلامية لتحصيل المصالح وتكميلها، وتعطيل المفاسد وتقليلها) (۳۸).

لە سەرەتاو کۆتاییدا سوپاس و ستایش هەر بۆ خوای میهرەبان و کارزان

(۳۷) صحيح، صححه الألباني في إرواء الغليل ۸۹۶.

(۳۸) سهیری: (منهاج السنة) لابن التيمية (ب ۲ / ۳۱).

٣- کشت و کال و نه‌مام چاندن

پیشنووسین:

دوو‌پاتی ده‌که‌ینه‌وه که ئه‌م ئایینی پیرۆزی ئیسلامه، شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌ی هه‌مووانه، شار نشین و گوند نشین و گه‌رۆک و ئه‌هلی چادر، ده‌توانین ب‌ل‌ئین بۆ هه‌ر یه‌که‌یان (خیتاب‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، ئه‌گه‌رچی ئه‌مانه سه‌رجه‌م ته‌واوکه‌ری کۆمه‌لگه‌ی ئاده‌میزادن و خیتابی ئه‌میان بۆ ئه‌ویان ده‌شی، له‌م زنجیره‌ی سییه‌مه‌شدا: (کٚشٚه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و چاره‌سه‌رییان له ئیسلامدا، (٣) کشت و کال و نه‌مام چاندن) لایه‌کی تری ژیا‌نی مرۆف باس ده‌که‌ین، که له‌لایه‌که‌وه پ‌یویستی پ‌ییه‌تی، له‌لایه‌کی تریشه‌وه مایه‌ی پازانه‌وه‌ی ده‌شت و چه‌م و دۆل و شیوه‌کان و شه‌قام و جاده‌کانه به‌ جۆره‌ها دارو دره‌ختی جوان و په‌نگین، هه‌م خۆیان و سیبه‌رو به‌رووبوومیان، هه‌م قه‌شه‌نگی ولات و ناوچه‌که نیشان ده‌دا، له‌ولایشه‌وه ئه‌و تۆو چاندن و دارو دره‌خت ناشتنه به‌و شیوه سه‌رسوورپه‌ینه‌ره ده‌بیته به‌لگه‌ی خوایه‌کی به‌ تواناو به‌ ده‌سه‌لاتدار، بۆ خۆیشی له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ﴾ (الواقعه: ٦٣ - ٦٤).

له‌لایه‌کی تریشه‌وه گه‌وره‌یی و مه‌زنی ئیسلام نیشان ده‌دا که چه‌نده بایه‌خ و گرنگی به‌ کشت و کال و باخ و باخات ده‌دا ئه‌و ده‌مه‌ی که که‌م که‌س هه‌بووبی ب‌یری له‌ کشت و مه‌زراو باخ و باخات کردب‌یته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا گ‌یروگرفت‌یک‌ی زۆر د‌یته به‌رده‌میان له‌ کات‌یک‌دا ده‌که‌ونه ناو ئیش و کاره‌کانه‌وه به‌ پشت‌یوانی خ‌وای گه‌وره یه‌که یه‌که باسیان ده‌که‌ین و چاره‌سه‌ریشیان بۆ ده‌ل‌ئین.

٢٧ی ره‌بیعی دووهم ١٤٢٤ ی کۆچی

٢٧ی حوزه‌یرانی ٢٠٠٣ ی زایین

گه وره يي و مه زنيي كشت و نه مام ناشتن

پيغه مبه ر (ﷺ) ده فـه ر مـو يـت: ((ما من مسلم يغرس غرسا، أو يزرع زرعاً فيأكل منه طيراً أو إنساناً أو بهيمة إلا كان له به صدقة)) (٣٩).

هه ر موسلماننك دارو دره خت بنيژي، وه يان توو بچيني و كشت و كاللي لي سه وز ببي، نه وسا په له وه ر، يان ئينسان، وه يان پاتال لي بخوات، بو خاوه نه كه ي ده بيته صه ده قه و خيرو قازانجي زوري لي ده بيني له قيامه تدا. واته: هه تا نه و باخ و باخاته و، نه و كشت و ته په كاله يه لي بخوري خيري نه م به ر ده وامه، نه گه رچي خويشي مردبتي و مولكه كه ي كه وتبيته ده ستي نه م و نه و، ته نانه تي نه گه ر به دزيش لي بخوري بو نه م هه ر ده بيته خيرو چاكه.

شيخ ئيبنولحه جه ري عه سقه لاني (٧٧٣ - ٨٥٢ ك) ده ليت: نه م فه ر مووده يه مرويه كان دنه دنه ده دات بو ناوه دانكر دنه وه ي زه وي و كر دني به باخ و باخات و كشت و كال و ته په كال و دانه وي له، هه ره كو ئاماره ده كات كه هه موو موسلماننك ده بي پيشه و ئيش و كاري خوي بگري و بيكا به سه رچاوه ي ژياني خوي و مال و مندالي و، بگه زياتر يش، هه تا بني ردي به ملاو به ولادا هاولاتيان ئاتاج و موتاجي زله يزه كان نه بن و له نه نجامدا ببنه كويله و ژير ده ستيان له به رامبه ر فه ر ده ي ئاردو برنجه وه !!

كه سيك پي وابي پال دانه وه چاكره تا پيشه و پيشه سازي، عيبادت و خواپه رستي و نويزو پوژو باشتره تاخو سه رقال كر دن به دونيا وه، نه وه بيرو راو بوچوونيكي فاسيدو هه له يه، به لام گومانيش نيه نه گه ر هه وله كان هه ر هه موو ببنه هه له ي دونياو پشت له قيامه ت هه لبكري، نه وه هه ره شه ي زوري له سه ر ده بي و خوا زه ليلي ده كا، وه كو له دواتره وه ديت.

سەيرو سەمەرە ئەمەيە ناوچە ئىسلامىيەكان لەگەڵ ئەوەشدا كە خۆى گەرە وای بە دى
هيناون خاوەنى دەشت و چۆم و كانياو زەرياو دەريايەكى زۆر بن، كەچى لەگەڵ ئەوەشدا
هەر دەچوون لە ئەمريكاو ناردیان بۆ دەناردن، تەنانەتى لە سالاكانى رابردودا خەلك زۆر
برسى بوو، لە ئەمريكاو ناردیان دەهيناو بە (سلفە) دەياندا بە مەردمە بىچارەكە، ئەگەر
بشليت خۆ ولاتەكەمان (مستعمرة) ئىنگليزىش بوو، بەلام خۆ ديارە هەرگىز خەلكانى
نەيار بىرى ئەو ناكەنەو كە تۆ تىر بى و پيوستت بەوان نەبى، بەلكو بە پىچەوانەو
هەموو هەوليكيان ئەوەيە موسلمانان لە برسانا كۆيلەى بەردەستيان بن و هەميشەو هەميشە
ئەلقە لە گوڤيان بن، ئەمەيە كيشەى كۆمەلەيەتى و ئابورى.

ئىسلامى پىرۆز فەرمان دەدا كە موسلمانان بۆ خۆيان بژين و لە ژىر سىبەرى ئەم و ئەو
بىنە دەرى و تەنياو تەنيا پشت بە خۆيان بەستن و نەبنە كۆيلەو ژىر دەستەى هىچ ولاتىك،
بەلام پىيان دەلى — لەگەڵ پاراستنى ئازادى و سەربەخۆى — كە لەگەڵ دەولەتەكانى
دونىادا پىرۆتوكولات ئىمزا بكەن لەبارەى پيشەسازى و كشت و كال و باخ و باخاتەو پىر
بۆچوون ئالوگوپ بكەن و خويندكار بنين بۆ وەپيش بردنى رادەى كشتوكال، بەتايبەت
ئەمىر كە زۆر بە ئاسانتر دەس دەيگاتى، گىرو گىرەكانى ولاتى ئىسلامى ئەمەيە كە
كاربەدەستەكانى بونەتە پىاوى ئەم و ئەو، ئەوان دەتوانن سوود لە عەرزو كانياو
ناوچەكانى ئىمە وەرگرن، بەلام لە بەرامبەر ئەوەو نەتوانن لە پىو پيشەسازىيەو
پىرۆتوكولاتىك بىنينە ئىمزا هەتا وەرە وەرە خۆمان ئازاد بكەين و ئەگەر پىرۆتوكاتىش بىر
ئازادى بكەينەو نەتوانن گەمارۆى ئابورى بخەنە سەرمان، بۆيە لە دامىنى نووسىنى راقەى
ئەم فەرموودەو داوا لە موسلمانە دەولەتەكان و حكومەتەكان دەكەم خۆ ئازاد بكەن و
عەرزو ئاوەكانمان بە باش و بە شىوەيەكى زانستانەى ئەمىر بۆ وە بەرپەين.

وشياربە زیدەرەوی لە کشتو کالدا مەكە!

(ئەبوو ئومامەى باھیلی) جارێك گاسنێك و چەند ئامیڕێكى تری جووت و تۆو چاندنی دیت و پاشان گوتی: لە پیغەمبەرم (ﷺ) بیستوو دەیفەرموو: ((لایدخل هذا بیت قوم إلا أدخله الله الذل))^(٤٠) ئەم گاسن و ھەوجارە بچیتە ھەر مالێك، خوا زەلیل و پێسوای ئەكا، مەبەست ئەوێە دەكەوێتە ژێر داواو تەلەبی كاربەدەستەكان و ئیش و کاریكى قورس و سەخت دەدەن بە سەریاو ئەوكات ھەمیشە دەبێ كاری پێ بکەن، یان مەبەست ئەمەێە كە موسلمانان لەباتی خۆ خەریككردن بە ئیش و كاری جیھادەو، لەباتی ئەو خۆ ئامادە بکەن بۆی، بچن خۆ خەریك بکەن بە كەشاوەرزی و كشت و كالەو و سەر بکەنە دۇنیای ماددەو پشت لە كارووباری جیھاد ھەلبەگرن، گومان نیە، ئەوانەى سەر دەكەنە دۇنیای تەمەح و بازرگانی و فەلاحەت و مەزراو كەشاوەرزی و ھەر کاریكى تر زۆركەم توانای جیھادیان دەمینی و، زۆر كەمیش خۆ تێ دەگەێەنن، ئەوسا ئیتر خەلكانی نەیارى ئىسلام بە ئارەزووی خۆیان ولاتە ئىسلامیەكان سال دواى سال داگیر دەكەن و كەسیكى وایش نییە دیفاع و بەرەوانى لى بکەن، كەوابوو ھەر عیبادەتێ - نەك بازرگانی و كشت و كال - مەوۆ لە جیھاد وەرگێرێ خوا خۆشى ناوی و، دەبێ موسلمانانیش سەرانی بەدەن وەكو دەیبینن لێرەو لەوێ.

ئەمەێە كە دینی ئىسلام بەرنامەێەكى مامناوەندییە، وازھێنان لە دۇنیا کاریكى نەشیاو ناپەسەندە، باوێش كردنیش بە دۇنیاو ھەموو ئاوات و مەبەستێك ھەر ئەو بێت، دیسانەو ناپەواو نەشیاو، نابێ بەناوی (زەھد) ھو زووییەكى مزگەوت ھەلبژێردێ و دەرگاو پەنجەرەكانیش پێوە بدرێ با دۇنیا نەبینی! لە ئەنجامدا نەیاران و ناحەزان بە ئارەزووی خۆیان دۇنیا بخەنە ژێر ئەژنویان و من و تۆیش و مال و منالێشمان دابمینی بۆ پارووییە نان.

بە كورتی: دەبێ (تەوازن) رابگرن، نە شەوو پۆژ مزگەوتەكان جیگامان بن، نە دەشبێ ھەمیشە خەریكى ماشین حیساب بین، دەبێ پۆلەى ھەردوو بوارەكە بین، نان پەیداكردن و

(٤٠) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب الحرت والمزاعة) (٢ / ٢٣٢١).

زۆرکردنى بەروو بوو بۆ ولات و نىشتمان - تا نەبىتە كۆيلەى ژيەر دەستى كوڤخاكانى دونياو -
نەتوانن ھەركات ئارەزوويان ھەبوو برسيمان بکەن و بچينە ژيەر بارييان، ھەولئى ئاوا لە ھەزاران
ھەزار نوڤژى سوننەت و ھەج و عومرە گەرەترە، سا خوايە ژيەر دەستەى دەستى نەيارانى
ئىسلاممان نەكەيت.

زرع))^(٤١). بۆ دواایش خهلیفه کانی درێژهیان بهو کارهیه دا، به دیاریش دهکهوی که تۆم و بنه تۆمی پی نهداون.

له فهرموودهیه کدا هاتوو: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْمَزَارَعَةِ وَأَمَرَ بِالْمُؤَاجِرَةِ...))^(٤٢). که پیغه مبهەر (ﷺ) پئی له (موزارهه) گرت، به لام فهرمانی به کری دا، دیاره چهند فهرموودهیه کی ترهه ن که پئی له (موزارهه) دهگرن، به لام زاناکان بۆ پیکهستنی نیوان ئهو فهرموودانه پیگا به موزارهه دهدهن و، ئهوانهش پیگه نادهن چهند قسهیه کیان ههیه، گونجاو ترینیان ئه مهیه که له سه رهتای کۆچی (موهاجیرین) هوه بۆ مه دینه و نه دارییان و پیوستیان به ئیش و کارو که شاوهرزی هه بوو، خۆیشیان ههچ زهویی و زاریکیان نه بوو، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمانی به (ئه نصار) کرد که پیز له (موهاجیرین) بگرن و له باتی ئه وه زهویییه کانیان به کری و (موزارهه) بدهنی به پیاوه تی و خۆپایی بیانده نی، وه کو ئیمامی موسلیم له (جابیر) هوه هیناویه تی: ((كَانَ لِرَجَالٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَضُولُ أَرْضٍ وَكَانُوا يَكْرُونَهَا بِالثَّلَاثِ وَالرَّبْعِ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: ((مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَزْرَعْهَا أَوْ لِيَمْنَحْهَا أَخَاهُ فَإِنْ أَبَى فَلْيَمْسِكْ أَرْضَهُ))^(٤٣) و دهلی: خه لکانیکی یارمه تی ده ران "ئه نصار" زهویی و زاری زیاد له خۆیانیان هه بوو هه لده سان ده یان دایه کری به سی یه ک و چوار یه ک، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: ئه وی زه وی هه یه، ده بی یا خۆی بیکاته کشت و کال، یان ده بی ببیه خشی به برا (موهاجیر) ده کی، یاخیر ده بی پایگری و نهیکا به ههچ شتی. به لام بۆ دواپی که خوا حالئ موسلمانانی باشکرد، خاوه ن مولکه کانی ئازاد کرد که به هه ر شیوه یه ک کار ئه که ن له عه رزه کانیاندا ده توانن.

(ئین عه بباس) ده لیت: مه به ست بهو فهرمووده راهینانی موسلمانانه بۆ پیاوه تی و هاوکاری و جوامیری له گه ل یه کتردا، هه لیان ده نی که ئه گه ر بۆشیان هه بیته به کری

(٤١) أخرجه: مسلم (باب المساقاة / ٤٠٤٤).

(٤٢) أخرجه: مسلم (باب في المزارعة والمؤاجرة / ٤٠٣٨).

(٤٣) رواه مسلم، انظر مشكاة المصابيح، رقم الحديث: ٢٧٩٩.

بدەن، براهەتی موسلمانانە زۆر بەهێزترەو هەول بەدن گشت وەكو يەك بژيین، گومانیش نییه — وەك له زنجیره‌ی (٢) دا گوتم — هەقه مەسه‌له‌ی زهویی و زار ئیستا دەستکاری بکریت و نه‌هیلرێ سێیه‌ك و چوار يەك... هتد. بمینی، به‌لكو خاوه‌ن زهویییه‌كه چه‌نده‌ی پێ ده‌كری، ئه‌گینه زهویی تری ئی ب‌سه‌نرێته‌وه‌و بدری به‌ چه‌ند خاوه‌نده‌یه‌کی تر تا ده‌بووژینه‌وه‌و له‌و سێیه‌كه‌ پزگار ده‌بن.

من وانا‌انم تا پوژی قیامه‌ت هه‌ر ده‌بی ئه‌و زهویی و زارانه به‌ ده‌ست خه‌لكی‌کی تاییه‌تییه‌وه‌ بن، به‌لكو سولته‌ی شه‌ری چۆن به‌رژه‌وه‌ندی ده‌بینێته‌وه‌، ده‌بی وای ئی ب‌كا، ئومیده‌وارم وه‌زاره‌تی كشتوكال زۆر به‌ ژیرانه‌ په‌یگیری ئه‌و مەسه‌له‌یه‌ ب‌كاو زانا‌كانیش به‌ بویرانه‌ ب‌پیار بدەن بۆ قه‌لاجۆكردنی هه‌ژاری و نزیك خسته‌نه‌وه‌ی ژیا‌نی داراو نه‌داره‌وه‌.

بێگومانبه‌ له‌م فه‌رموده‌یه‌وه‌: ((من كانت له أرض فليزرعها أو ليمنحها أخاه، فإن أبي فليمسك أرضه))^(٤٤). زوو پێخۆشبوونی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆر پوون و ئاشكرايه‌، پێخۆشه‌، ئه‌گه‌رچی هه‌قی ئه‌وه‌شیا‌ن هه‌بی زهویی خۆیا‌ن به‌ كری و به‌ (موزاره‌عه‌) ی سێیه‌ك و چوار يەك بدەن، به‌لام مافی براهەتی و هاوه‌لايه‌تی و مرو‌فایه‌تی داوا‌ی پیاوه‌تی و هاوكاری باشتر ده‌كات، دیسانه‌وه‌ كه‌ له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه‌ پێی لیگرتن زه‌ویییه‌كانیا‌ن به‌ كری بدەن و فه‌رمووی: ((من كانت له أرض فليزرعها، أو ليمنحها، فإن لم يفعل فليمسك أرضه))^(٤٥) هه‌ركه‌سێك زه‌ویی هه‌یه‌، یا خۆی بیکاته‌ كه‌شاوه‌رزی و كشت، وه‌ یا‌ن بیه‌خشی به‌ (برا‌)كه‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌م دوو شته‌ی نه‌كرد زه‌ویییه‌كه‌ی به‌هێلێته‌وه‌و ده‌ستکاری نه‌كا، واته‌: نه‌یدا به‌ سێیه‌ك و چوار يەك و...هتد.

(٤٤) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ كتاب الحرث والمزارعة) (١٨ / ٢٣٤١).

(٤٥) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ كتاب الحرث والمزارعة) (١٨ / ٢٣٤٠).

دەیهوئێ ئێو خەڵکە ھەموو زەویی ببی و بیکەنە کشت و کال و سییەک و چوار یەک.. بنەبڕ بکا، کەواتە ئێگەر ئیستا باشتەر بچینە ناو کیشەکەووە لە گشت دەقەکان وردبینەووە (المقاصد العامة)ی شەریعەتی ئیسلام لێک بدەینەووە پوونتەر مەبەستەکان ئێدرەوشینەووە.

کورتە ی مەبەست:

سولتە ی شەریعی دەبی دەسلالتی پەهای ھەبی بەسەر گشت بەرژەوہندییە مەروییەکاندا، بەرژەوہندیی لە چیدا دیتەوہ دەبی وا بکا، بەتایبەت لەم مەسەلە ی (موزارەعە)و (موخابەرە)و زەویی و بە کرئ دانە بە سییەک، یان بە نیوہیی، وە یان کەمکردنەوہی پێژە ی مولکایەتی جوتیارەکان و دابەشکردنی بەسەر خەڵکانی تردا — بەپێی یاسا شەریعیەکان — مەسەلە ی نەمام ناشتن و دانانی باخ و باخاتیش ھەر دەبی سولتە ی شەریعی بپیار بدا لەوہدا: ئێو زەوییە بە باخە ھەنار بکریت، بە باخە ھەنجیر بکریت، یان بە ھەر جۆریکی تر، ھیوادارم گشت ھەولیکمان گەپانەوہی دەسلالت و سولتە ی شەریعی بیت و کیشەکانیشمان ھەموو بدەینە دەستی ئێو بۆ چارەسەریان.

لە کۆتایی و سەرەتادا سوپاس و پێزانینم ھەر بۆ خوا یە کە ھاوکاری کردم بۆ نووسینی ئەم کورتە باسە یەو لییشی دەپارێمەوہ ھەموو شتیکمان ئازاد ببی و لە ژێر چنگی ناھەقیکاراندا بیتە دەری و، ئابوورییەکی ئازادی شەریعی بۆ ولات وە پیش بەریین. ئامین.

٤ - رەھن، يان بارمته

پېشگوتار:

هەرشتى خزمەتى ئادەمزاڧ بكاو لە بەرزەوهندى ئەودا بىت، ئەوا لە شەرىعەتى ئىسلامدا پى پىدراو، هەر شتىكەش لە بەرزەوهندى ئەودا نەبىت پى لى گىراو و نابى بىكا، كپىن و فرۆشتن پى پىدراو بە مەرجى فرۆشراو كە بىنرابى و ئامادەبىت و بەهاكەشى ئامادە بىت، كەچى هىندى كات كپىار پىوئىستى بەو شتەيە بىكپى، بەلام قىمەت و بەهاكەشى ئامادە نىيە، لەم حالەتەدا شەرىعەتى ئىسلام پىگە دەدا كپىارەكە مالە كپاوەكە وەرگرى، جا بۆ ئەوئە فرۆشپارىش (نرخ) و بەهاكەشى لە كىس نەچىت دەتوانى شتىك بە (پەھن) وەرگرى لە بارمتهى مالە فرۆشراو كەيدا، هەتا پارەكەشى بۆ دىنى، ئەمەيش پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆى ئەوئە كرد، وەكو خاتوو عائىشە (خوئى لى پازى بىت) دەللىت: ((إشترى رسول الله ﷺ من يهودي طعاما ورهنه درعه))^(٤٦).

وە يان قەرزو دەستەوام، كۆمەلگەى ئادەمزاڧ هەرگىز ناتوانى بى قەرز كردن لە يەكترى بۆ، جا بۆ ئەوئە قەرزەكەشى لە پووى تەماحىكەو نەبى و قازانجىكى بۆى نەبى و هەر لەبەر خاترى خوا بى و، لەملايشەو بۆ ئەوئە خاوەن قەرز دلىا بىت كە قەرزەكەشى نافەوتى، دىنى ئىسلام پىگە دەدا كە قەرزارەكە شتىك بخاتە پەھن و بارمتهى خاوەن قەرزەكەو، بۆ ئەوئە لە دواپۆژدا ئەگەر كابراى قەرزار لات و بى دەسلەلات كەوت پەھنەكە بفروشى و پارەكەشى ئەمى لى بدريتەو، هەر ئەمەيە كە قورئانى پىرۆز دەفەرموئى: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنْ مَقْبُوضَةً...﴾ (البقرة: ٢٨٣). ئەگەر لەسەفەر بوون و نووسەرتان بۆ پەيدا نەبوو (قەرزەكە لە نىوانتاندان بنووسىت)، دەبى بارمته وەرگرن، مەگەر لىك دلىابن، ديارە ئەو كاتە بارمتهى ناوى و ئارەزووى خۆتانە.

بەپشتىوانى خوئى لە كارزان ئەم پەھن و بارمتهيە ئەمجارە دەنووسىن و كىشەكانى دەخەينە پوو ئەوساش چارەسەرەكەشى لە ئىسلامدا.

(٤٦) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب الرهن) (٢٥١٣/٥).

پەھن، يان بارمەتە

زاننا شەرعزانەكان دەلەين: پەھن، بەو مال و سامانە دەلەين كە دەبەيتە بارمەتە قەرەز بۆ ئەوھى ھەركات قەرەزەرەكە نەيتوانى قەرەزەكە بېژىرى ئەو مالەيە بفرۆشەى و ئەو قەرەزەى لى بدەيتەو، ئەمەيش بە پىي قورئان و فەرموودەو ئىجماعى زاناکان پەوايە.

پەھن: لە سەفەرەو مالەو پەوايەو شەريەتەى ئىسلام پىي پىداوە بۆ چارەسەرى كۈشە كۆمەلەيەتتەكان، چونكە ھەتا دونيا دونيا بىت مەو ھەر پىويستى بە جموجوول و بزوتن و خواردن و خوراك و گوزەران ھەيە، دياريشە كە ھەندى جار مەو ھە تەنيا پىويستىيەكانى خوى بۆ جىيەجى نەبىت، ھەندى جار مامەلەيە قەرەز ئەكاو، ھەندى جار پارەو شتوومەك قەرەز ئەكا، جا بۆ ئەوھى زيان بە پىكوپىكى بروت و ھىچ كەسكىش تووشى زيانى مادى نەبىت، مەلەت دراوہ مامەلە بە قەرەزو، قەرەز وەرگرتن بۆ ماوہيەك، ديسانەوہ بۆ ئەوہش خاوەن قەرەز دلەيابى لە قەرەزەكەى تا نەفەوتى دەتوانى بارمەتەيەك لە قەرەزەرەكە وەرەگريت.

ئەنەس دەلى: ئەمە سوپند بىت پىغەمبەر (ﷺ) لە بەرامبەر چەند مەنى جۆوہ كلاوخوودەكەى خوى خستە پەھنى جوولەكەيەكەوہ، جارەك ھىندى نانى جۆو پىويكى بۆ گەنم برد بۆ مالى پىغەمبەر (ﷺ) ئەویش فەرمووى: ((ما أصبح لآل محمد ﷺ) إلا صاع ولا أمسى، وانهم لتسعة أبيات)) (٤٧).

ئىوارەش و بەيانيش مال و مەللى موخەمەد (ﷺ) تەنيا مەنىك خوراكىان بوو، بۆيە ناچارىش بوو بچىت چەكەكەى خوى بداتە بارمەتەى جوولەكەيەك !

زاناکان دەلەين: ھىكمەتەى قەرەزكردنى پىغەمبەر (ﷺ) لە كەبراىەكى جوولەكەو لە ھەمانكاتدا ھىندى مالە دەولەمەندى ھاوہلان ھەبوو، يان بۆ ئەوہيە خەلكى تى بگەيەنەت كە مامەلە لەگەل جوولەكەدا پەوايە — بەو ھۆيەوہ نەكەوينە ژىر گووشارىيان — يان لەوانەيە ھىچ كامەك

له هاوَه لَانْ له و هخته دا شتِيكي زياد له خُوَيَانِيَانْ نه بووبِي، يان له بهر ئه وه بوو كه نه وهك به هاي لِي و هرنه گرن و شهرم بكن.

رِينْمَايِي ئَهْم فِهْر مَوُوْدَه يه:

يه كه هم: مَامَه لَه لَه گَه لْ خَوَا نه نَاس و كافراندا په وايه، به مهرجي ئه و شته لاي ئِيْمَه حه رام نه بِي.

دوو هم: درووسته مامه لَه لَه گَه لْ ئه واندا كه زُوربه ي مالِيشِيَانْ حه رام بِيَت.

سِيَّهَمْ: فرُوشْتَن و بارمته و به كرِيْدَانِي چهك به كافري غه يره حه ربِي په وايه.

چوار هم: شتوومهك كرِيْن به پارو به هاي قه رز بُو ماوَه يهك و چهك و وه سَائِيْلِي جهنگي بكرِيْتَه بارمته.

پِيْنْجَهَمْ: حالهت و وه زعي زوهدي پِيْغَه مَبَهْر (ﷺ) له ژِيَانِي دُونِيَادَاو گُوِيْ نه دان به دُونِيَا ئَه گَه رچِي ده سه لَاتِيْش هه بِي.

شه شهَمْ: ئه و مَتْمَانَه و باوهر به خُو بوونه، كه ئه و هنده زه خيره ي دانه نابوو هه تَا پِيْـوِيْسْتِي به و جووله كه يه نه بِيَت.

حه وتهَمْ: ئَارَام و خُوْگَرْتَن له به رامبه ر ده سته نْگِيِي و نه بوونِييه وه و به كه م پازِي بوون.

هه شتهَمْ: گه وره يِي و مه زني ژنه كاني به رامبه ر به و ده سته نْگِيِيه ي پِيْغَه مَبَهْرِي خَوَا (ﷺ) ... !

چەكيش دەخريتە بارمەتە

جالبير دەلى: پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (كى خۆی فیدایى ئەكات بۆ كوشتنى (كەعب)ى كۆپى (ئەشرەف).؟! چونكە بەراستى (پەيمانەكەى ھەلۆەشاندوووتەو) و دژايەتى خوداو پيغەمبەر (ﷺ) دەكات، (موحەممەدى كۆپى (مەسلەمە) گوتى: من ئامادەم. پاشان ھەلساو چوويە لایى و گوتى: ھاتووين (وہسق) يك تا دوو (وہسق) خورمامان بدەيتى بە قەرز. كەعب گوتى: دەبى ژنەكانتان بخەنە بارمەتەم، گوتى: جا چۆن دەبى خۆ تۆ پياويكى جواميرى ەرەبى...؟! گوتى: دەسا كۆرەكانتان بخەنە بارمەتەو، گوتيان: نابى، چونكە بۆ دوايى دەبنە پەندى دونياو پييان دەلین: بۆ وەسقى تا دوو وەسق خورما خراونەتە پەھنەو.؟! ئەمەش دەبیتە عەيب و عار بۆمان، بەلام ئامادەين چەكەكانمان بخەينە بارمەتەو، ديارە پازى بوو و بريار بوو بۆى بهینن، بەلام فرسەتيان لى ھيناو كوشتيان و گەرانیو بۆ لای پيغەمبەر (ﷺ) و دەنگ و باسەكەيان بۆ گيرايەو.

ديارە ئەم كاروكردەو، واتە: فرت و فيل بۆ خۆ گەياندنە لای ناحەزو نەيارى موسلمانان پەوايە، بۆيە (موحەممەدى كۆپى مەسلەمە) ش ئەو بەلینەى دايە و وردە و ھيور بوويەو تا توانى دەستى بگاتى، لە پياويەتيكى تردا ھاتوو: ((قد عانا وسألنا الصدقة ... فلم يزل يكلمه حتى استمكن منه فقتله)) (٤٨).

لەلایەكى تريشەو ئەم جۆرە جموجوولانە لە بابى (الحرب خدعة) واتە: باشتيرين جەنگ بەكارھينانى ھۆو ئەسبابە بۆ خۆ لادان لە پووبەپوو بوونەو، بۆيە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) زۆر بە گرنگ ناوى بردو فەرمووی: ((الحرب خدعة)) (٤٩)، وەك دەلى ((الحج عرفة)) (٥٠).

(٤٨) أخرجه: البخاري (فتح الباري/كتاب الجهاد والسير) (٣٠٣١٠/١٥٨).

(٤٩) صحيح البخاري - كتاب الجهاد والسير - باب: الحرب خدعة - حديث: ٢٨٨٦

(٥٠) أخرجه: البخاري (فتح الباري/كتاب الجهاد والسير) (٣٠٢٧/١٥٧).

بارمته وەرگر (مرتھن) نابى سوودو قازانچ

لە بarmته كه وەرگریت

ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) دەلى: پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ((الرهن يُركب بنفقة، ويشرب لبن الدّر إذا كان مرهوناً))^(۵۱). ھەيوانىك خرابىتە پەھنەو ھە ئەندازەى ئەو بەخۆکردن و ئالىك پيئەنەى، پەھن وەرگرەكە دەتوانى سوارى ببى، وە يان ئەگەر ھەيوانى شيردار بوو بە ئەندازەى بەخۆکردنەكەى شيرەكەشى بخوات.

ئەم فەرموودەى بەلگەى ئەوانەى دەلىن: بۆ (مرتھن) ھەىە كەلك و سوود لە (بارمتهكە) وەرگرى، ئەگەر ھەلدەسا بە بەخۆکردنى، وە يان بە ئاودانى باخەكە، وە يان....ھتد. خۆ ئەگەر ھىچ ئەرك و تەكليفيكى نەبوو، نابى سوودى لى وەرگرى، بەلام جەماوەرى زاناكان دەلىن: (مرتھن) بە ھىچ شيوەىەك نابى سوودو بەھرە لە (مەرھون)ەكە وەرگرى.

فتح البارى دەلىت: ((ذهب الجمهور الى أن المرتهن لاينتفع من المرهون بشيء)). ھەرىەكەشيان بەشيوەىەكى شياوو گونجاو تەفسىرى فەرموودەكەى سەرەوہيان کردووەتەوہ.

بەلى... پەھن، يان بلين بarmته، تەنيا بۆ ئەوہىە كە فرۆشيارى بە قەرز، وە يان خاوەن قەرز دلنابى لە تيانەچوونى قەرزەكەى و، دلنابى ئەگەر پۆزى وە پيش ھات و پارەكەى دوا كەوت، قازى دەتوانى بarmتهكە بفروشى و قەرزەكەى ئەوى لى بداتەوہ، ئىتر پەھن لەمە بەملاوہ بۆ شتيكى تر نابىت، وە ھەرگىز لە مولكيبەتى خاوەنەكەى دەرناچىت، نە خۆى، نە قازانچ و بەھرەكەى، كەوابوو ئەگەر كابرايەك خانوويەك، يان دووكانىكى خستە پەھنەوہ، دەبى ھەموو تەسەرپووفىكى بە دەست خۆى بىت، خۆى بيدا بە كرى و كرىكەيشى بۆ خۆى دەبى..

(۵۱) أخرجه: البخارى (فتح البارى/ كتاب الرهن) (۴ / ۲۵۱۱).

به لام به داخه وه له زور جيگادا ده بينى بارمته و هر گره كه خانوه كه، يان دووكانه كه، هه تا قه رزه كه ي وهرده گريته وه كرى و هه ر خيريكي تری هه بي ئه و ده ييات و قه رزيشى هه ر قه رزه، واته: له وانه يه بارمته دهره كه دوو سال، يان زياتر نه تواني قه رزه كه بداته وه، ئه ميش له لايه كه وه كرى دووكان، يان كرى خانوو وهرده گريته و قه رزه كه يشى هه ركات وهرگرت وه قبولي ناكات ديناريكي كه م بيته...!

هيوادارم بتوانين حيكمه تي (رههن) به شيويه كي واقيعانه دهرك بكهين و تييگهين و سته مكاري و ناهه قي به رامبه ريه كتر نه كهين، ئه وه ش بزائين هه ر خيرو قازانجيكي له و باره يه وه ده سكه وي به سوودو پيا داهه نريته، خوشيان ده زانن تاوان و تولي سوودخور چهنده و ره يه...!

له كو تايدا ده خوازم گشت ئيش و كاره كانمان موسلمان بكهين و به پيي شه ري خوا ره فتار بكهين، چونكه ئيمه موسلمانين و، به رنامه و شه ريعه تي ئيمه ئه م قورئانه و فه رموده كانى پيغه مبه ره (ﷺ)، له وه به ولاره نابي چاو بپرينه ئه م و ئه وو سوود خوره "غهرب زه ده كانى" لاي خوشمان، كه هه موو ئاواتيكيان تيكردني ورك و گه ده و كوكردنه وه ي مادده و دونياه، ته نانه تي ده رگاي گشت پياوه تي و جواميرييه كه له روي گه ل و نيشتمان داده خه ن...!

بارمته لای غهیره دینیش داده نریت

خاتوو عائیشه (خوای لی رازی بیّت) ده لیت: ((إشتری رسول الله ﷺ) من يهودي طعاما ورهنه درعه))^(۵۲). پیغه مبهری خوا (ﷺ) خۆراکیکی له جووله که یه ک کپیی و کلاو خوده که ی خوی به بarmته لا دانا، پیش تریش خاتوو عائیشه فهرمووده یه کی ههر له م چه شنه ی باسکرد، بوخاری بو ئه وه ی هینا که مامه له له گه ل غهیره دیندا په وایه.

ئه گهر خاوهن بarmته و، بarmته لا دانراو

هه راو کيشه یان بوو..؟

(ئيبن ئه بی موله يکه) ده لی: سه بارهت به هه راو کيشه ی (راهن) و (مرتهن) نامه یه کم بو (ئيبن عه بباس) نووسی، ئه ویش وه لامی بو نووسیمه وه گوئی: ((ان النبي ﷺ) قضی أن اليمين علی المدعی علیه))^(۵۳) پیغه مبههر (ﷺ) بو کۆتایی هینانی کيشه ی نیوان ئه و دووانه برپاری دا که: (داوا لیکراو ده بی سویند بخوات).

(۵۲) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الرهن) (۵/ ۲۵۱۳).

(۵۳) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الرهن) (۶/ ۲۵۱۴).

۵ - به خشين، يان هي به

پيشه كى:

به توڭزىنه وه و ليكۆلڭينه وه له بهرنامه و شهريعه تى ئيسلام گهره بى و مه زنى و فه زلى ئه و دينه وه ديار ده كه وى، به تاييه ت بۆ نه يارانيى و ناحه زانى، چونكه ئه م ئيسلامه هه رچۆنى گرنكى ده دا بۆ پته و كردنى په يوه ندييه كانى نيوان مړۆ و خواى په روه ريڻيى، هه ر ئاواش بايه خ ده دات بۆ ئاسووده بى و هيورى كۆمه لگه ي ئاده ميى، من ده ليم ده يان، تو بلى صه دان، هه زاران خال و به ندى تۆمار كرده وه له سه ر هاوكارى و هه ماهه نكيى و پيكه وه ژيانى مړۆقه كان به ته بايى - له سه ر ئه م هه ساره ي زه مينه - هه ر له ئه خلاقياتيى و ئاشتيى و جه نكيى و ئابوورى و سياسى و قوناغه كانى كۆمه لايه تيى، يه كى تر له وانه مه سه له ي به خشين و ده ست و ديارى و خيرو صه ده قه و چاكه به رامبه ر يه كتر كردن، دياره ئه مانه گشت بۆ جۆشدانى برايه تيى و كۆمه لگه ي ئينسانه كانه پيكه وه، ئه و كه ده فه رمو وى: ((تهادوا فإن الهدية تذهب و حر الصدر...))^(۵۴) با له نيۆ يه كتر دا ده ست و ديارى تان هه بى ت بۆ يه كدى، چونكه ديارى كينه ورك و ساردى دلله كان به رامبه ر يه كتر را ده ماللى، مه به ستي هه ر تۆكمه كردنى په يوه ندى كۆمه لگه يه، جا له م نووسينه كورته شدا - وه ك عاده ت و نه ريتى ئه م زنجيره يه - مه سه له ي به خشين، يان بلين: (هي به) و كيشه كانى ده خه ينه پيش چاو، به و هيوايه پتر ئيسلامان لاخۆشه ويست ببى ت. هۆميدم هه ميشه خۆشيتانه ..

هه له به جى شه هيدان

۵/ جومادى يه كه م / ۱۴۲۴ى كۆچى

۴/ ته مووزى / ۲۰۰۳ى زايىنى

(۵۴) ضعيف، ضعفه الشيخ الالباني في ضعيف الجامع برقم: ۲۴۸۹. به ريوايه تىكى ترهاتوه كه ده فه رموى: (تهادوا تحابوا) ئه م ريوايه تى يان شىخى ئه لبانى به حه سه نى داناهه له (صحيح الجامع) دا به ژماره: ۳۰۰۴.

گەورەیی و مەزنیی بەخشین و دنە دنە موسلمانان بۆی

ئەبوو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) دەلیت: پیغەمبەر (ﷺ) فرمووی: ((یا نساء المسلمات! لا تحقرن جارة لجارتها ولو فرسن شاة))^(۵۵). ئەی ژنانی موسلمان! نابێ هیچ دراوسیێک ئەو شتە ی دەینیری بۆ دراوسیێکە بە کەمێ دابنێ، ئەگەرچی سمە مەزیکیش بێت و ھەر پێشەو پەلاش بێت.

مەبەست لەم فرمودە ئەمە یە کە دەبێ دراوسی بەرامبەر بە دراوسی خۆی خاوەن دەست و دەھندە بێ و ھەمیشە لە بەخشش و دیاری بۆ دەست کۆتا نەبێ، ئەگەرچی زۆر کەمیش بێت، وە یان هیچ کەسیک دیاری و دەھندە بە کەم نەزانێ ئەگەرچی زۆر کەم و بچووکیش بێت، لە فرمودە کەدا پیغەمبەر (ﷺ) فرمووی: ((یا نساء المؤمنین! تهادوا ولو فرسن شاة، فإنه یبنت المودة ویذهب الضغائن))^(۵۶) ئەی ژنی موسلمانەکان! ھەمیشە دیاری و دەھندە بنێرن بۆ یەکتەر ئەگەرچی سمە پەزیکیش بێت، چون دیاری خۆشەویستی لە دل و دەرووندا دەروونی و پک و خەشمیش وەلا دەنێ.

گرنگی ئەم ھیبە و بەخشینە مەگەر ھەر ولاتە ھەزار نشیینەکان بیزانن، ھەزار سال لەمەوبەر چاک زانراوە چەندە بە کەلک و بە نرخ بوو، کە کشت و کال و مەزراو ئاوو ئاوەدانێ زۆر کەم بوو، پێشەسازی و کەشاوەرزی زۆر لە دوا بوو، ھێلێ بە یەک گەشتنی ئەم گوند بۆ ئەو گوند، یان ئەم شار بۆ ئەو شار نەبوو — ئیتەر با ولاتە دوورەکان بوو سستی — خەلکیکی بێ

(۵۵) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الھبة / ۲۵۶۶).

(۵۶) قال الحافظ: رواه الطبرانی من حدیث عائشة" أخرجه الطبرانی في "الأوسط" (۵۹۳۷) عن محمد بن محمد التمار البصري ثنا شيبان بن فروخ ثنا الطيب بن سلمان قال: سمعت عُمَرَ تقول: سمعت عائشة تقول: قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: فذكره. وقال: لم يرو هذا الحديث عن عمرة بنت أُرطاة -وهي العدوية بصرية، وليس بعمره بنت عبد الرحمن- إلا الطيب بن سلمان المؤدب، ويكنى أبا حذيفة، بصري ثقة". قلت: ذكره ابن حبان في "الثقات"، وقال الدارقطني: ضعيف. ومحمد التمار ذكره ابن حبان في "الثقات" وقال: ربما أخطأ. وشيبان بن فروخ قال أبو داود وغيره: صدوق.

نەواو نەدار، ئا لەم كاتانەدا چەند گرنگە دراوسىكان چاوييان لە يەك بوبوبى، ھەرچى خوا دابىتى بۆى بنىرى، ئەو ھەبوو كە پىغەمبەر (ﷺ) بە خاتوو عائىشەى دەفەرموو: (ئاوى زۆر بىكە مەرەگەو چىشتە شلەكەو، با بگات بە گشت دراوسىكاندا، ئىستاش ولاتە لاف لىدەرەكانى دىموكراسى لەسەر دۆلار دەخۆن و دەخەون، بەلام پۆژانە سەدان ئافرەت و مندال و پىرەمىرد لە برساندا دەمرى...!! بىگومانە ھەموو گەرەك و كۆلانىكى گشت جىيەك ھەژارو نەدارى تىدايە، ئەگەر ھەر ئەو ھى كە نىوھپوان و ئىواران ژنان دەيكەنە سەتلى زىلەكەو بە ديارى و دەھندە بنىرن بۆ دراوسىكانيان — بى لە درووستبوونى خۆشەويستى — پەك و كىن لە دل دەپواو پىتر گشت دەبنە براو خوشك و، دەبنە يەك خىزان و يەك ئوسرە.

خاتوو عائىشە (خوای لى پازى بىت) بۆ دنە دنە ھەلئانى مۇسلمانان ئەمەمان بۆ دەگىرپىتەو ھە: كە: بە (عورە) دەلى: خوشكەزاكەم. ! سویند بە خوا سى جار مانگى نويمان دەدیت، واتە: دوو مانگى پەبەق لەسەر يەك لە ھىچ ماللىكى پىغەمبەردا (ﷺ) ئاگر نەدەكرایەو ھە — بۆ نان و چىشت —، عورە دەلى: گوتم: پوورى! باشە بە چى دەژيان؟! خاتوو عائىشە گوتى: تەنياو تەنيا بە ئاوو خورما، شايانى باسپىشە برى دراوسى (ئەنصار)يمان ھەبوو زۆر بە دەھندەو بەخشش بوون، گەلى جار شىريان بۆ پىغەمبەر (ﷺ) دەناردو گشتمان پىكەو ھەمان خوارى...!

رېنمايى ئەم فەرموودەيە:

يەكەم: گەورەيى و مەزنى بەخشىين.

دووەم: گىرپانەو ھى پياوھتى و كارى جوامىرانەى مەردم پەوايە.

سپىيەم: باسى ھەژارى و نەدارى خۆت پەوايە، بەتايبەتى ئەو ھى ماو ھى بەسەرچووە.

چارەم: خۆ بەكەم زانين و (تواضع)ى پىغەمبەر (ﷺ) لەناو دراوسىكانيدا.

پىنجەم: دەھندەو بەخشىيىن لەلايەن بچووكەوہ بۆ گەورەو، قبوولكردنى.

شەشەم: خۆراگرتنى خىزان و ھاوسەرەكانى پىغەمبەر (ﷺ) لەسەر ئەو حالەتە

ناھەمـوارە...!!

هەوتەم: دەبى دراوسى ئاگايان لە ژيان و ژيوارى يەكتر بىت.

هەشتەم: چەندە كارى جوامىرانەيە كە دەسدارانى گەرەك ئاگايان لە نەدارانى گەرەك و

كۆلان بىت.

شتى كه مېش ده به خشریت

ئەبوو ھورەيرە (رضي الله عنه) دەلٚت: پيغەمبەر (ﷺ) ڤه رمووی: ((لو دعيت إلى ذراع أو كراع لأجبت، ولو أهدى إلي ذراع أو كراع لقبلت))^(۵۷). ئەر بانگ بکړيم بۆ سەر ده عوه تی دهسته حەيوانیکيش، يان بۆ ده عوه تی سمه حەيوانی، بۆی ده چم، ئه گه ريش هه رکامی کيشيان به دیاری و ده هنده بینیرن بۆم قبولم هه و هری ده گرم...!!

به لٚی پيغەمبەری خوا (ﷺ) له بهر جۆشدا نیوان موسلمانان، به تاییه تی بۆ تۆکمه کردنی په یوه ندی نیوان بانگ به رو مه ردمه که ئه و په ر (تواضع) و خو به که مزانیین خه رج ده کا. ! چه نده گرنگه گه وره و بچووک به و شیوه یه بئالین به یه کاو شهرم و په رده نه مینی، بچووک بویری ده عوه تی مامۆستا که ی بۆ شۆربایه کیش بیّت بکات، چه نده سه رفرازه کؤمه لگه ی ئاوا (ته صه ننوع) و (ته که للوف) له نیوانیاندا نه بی، زۆر به ئاسانه و ته وازوعه وه له مالّی یه کتر نـان بخۆن، گشت که س له پیکى خو ی به خبه خ له و په وشته به رزه ی پيغەمبەر (ﷺ). !! له و نه فسه به رزو پا که ی ده لٚته وه. !

له به خششی منالانیشدا دادپهروهه بن!

بوخاریی (خوای لی پازی بیّت) دهلی: به خشینی هه رشتی به هیندی له منال پهوا نییه و دانامه زری، هه تا به وانی تریش ده به خشی به ئەندازه ی ئەوه، ئەوسا ئەو فهرمووده یه دینی: ((اعدلوا بین أولادکم فی العطیة))^(۵۸) واته: له به خشینی نیو منال هه کانتاندا دادپهروهه بن!

(عامیر) دهلی: نوعمانی کوری به شیر له سهه میمه بهر قسه ی ده کردو گوتی: بابم به خششیکی دامی، ئەوسا (عه مره) ی دایکم که کچی (ره واحة) ی خوشکی (عه بدوللای) ی کوری (ره واحة) یه گوتی: هه تا پیغه مبهه ر (ﷺ) شایهت و ئاگادار نه بی پازی نابم له م به خشینه، پاشان باوکم چوو یه خزمه تی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) و گوتی: من شتیکم به خشیه به نوعمانی کورم که له عه مره ی کچی ره واحة یه، ئیستا عه مره دهلی: ده بی بجیه لای پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) ئەو بزانی: پیغه مبهه ریش (ﷺ) فهرمووی: ((أعطیت سائر ولدک مثل هذا؟)). باشه! هه ره وه کو له وهت به مناله کانی ترت داوه؟ به شیر گوتی: نه خیر! پیغه مبهه ر (ﷺ) فهرمووی: ((فاتقوا الله واعدلوا بین أولادکم)) له خوا بترسن! ده بی له ناو منالانتاندا دادپهروهه بن، ئیتر ئه میشه که گه راپه وه لی وه رگرتوه، له رپوایه تیکی ترده هاتووه: ((أکل ولدک نحلث مثله؟)). قال: لا. قال: فارجع))^(۵۹).

(ئه بی حه بیان) دهلی: پیغه مبهه ر (ﷺ) فهرمووی به باوکی نوعمان: ((لا تشهدني علی جور))^(۶۰) واته: بۆ شتی ناهه ق و سته م هه رگیز مه مگره به شایه د، له رپوایه تیکی ترده هاتووه: ((لا أشهد علی جور))^(۶۱).

(۵۸) أخرجه: البخاري (فتح الباری/ کتاب الهبة ۱۲ / ۲۴۴۷).

(۵۹) أخرجه: البخاري (فتح الباری/ کتاب الهبة) (۱۲/ ۱۳- ۲۵۸۶) (۲۵۸۷).

(۶۰) صحيح البخاري - کتاب الشهادات، باب: لا يشهد علی شهادة جور إذا أشهد - حديث: ۲۵۲۸

(۶۱) صحيح البخاري - کتاب الشهادات، باب: لا يشهد علی شهادة جور إذا أشهد - حديث: ۲۵۲۸

واتە: من نابمە شایەدی کاری ناهەق و ستم، یان هاتووہ: ((فلاتشەدنی إذا، فإني لا أشهد علی جور))^(٦٢) ئەمەیش هاتووہ: ((فإني لا أشهد علی جور، لیشهد علی هذا غیری)).. یان: ((إن لهم عليك من الحق أن تعدل بينهم، كما أن لك عليهم من الحق أن يبروك))^(٦٣) یان: ((سو بینهم))^(٦٤) گەلی پێواوەتی تر، کە هەموو پێشتگیڕن بۆ یەکسانی نیوان منالان لە بەخشیندا.

بەلێ... پراگرتنی دلی خاوو خیزان و، فەرق و سوون نەکردن لە نێوانیاندا واجبێکی ئیسلامییە و پێغەمبەر (ﷺ) زۆر دووپاتی کردوووەتو، تا کێشە و هەرایان لی پەیدا نەبێت و دەرەنجام پەراگەندە نەبن و یاسای خیزان هەلنەوێتو، تەنانەتی پۆژیک حوشترێکی لە (عومەر)ی کورپی (خەتتاب) کورپی و دایە (عەبدوللای کورپی عومەر) پاشان فەرمووی: ((فاصنع به ما شئت))^(٦٥) دەسا مەیلتە چی لی دەکەیت.

زاناکان دەلێن: ئەگەر پەوا بواوە بە هێندێ لە منال بەخشین، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانی دەدا بە عومەر حوشترێکی بدایە بە عەبدوللای، بەلام کە فەرمانی نەداو خۆی ئەو کارەتی کرد، مانای ئەوەیە جیاکردنەوی منالان لە بەخشین دا ناپەواوە.

بێ سو ئەم کارەتی کە ئەمڕۆ هەندێ لە باوکان دەیکەن: پارچە یە زەویی، یان پارچە باخێک دەدەنە کورپێکیان و ئەوانی تری لی بێ بەش دەکەن، ئەنجامێکی زۆر خراپی لی دەوێتو، پک و کینە هەلگرتن لە یەکدی، تەنانەتی هەندێ جار پەلاماری کوشتن لە یەکتەردان و پێ بە یەکتەرگرتن، بەتایبەت ئەگەر کورپەکان بەرەتی دوو ژن بن، جا بۆ پێ گرتن لەسەر هەلنەدانی ئەو ئەنجامە خراپانە پێویستە زانا بەرێژەکانمان پێگەتی ئەو کارەتی نەدەن و تەنیا پەپەرەوی لە فەرموودەکان بکەن و، دوا (تەئویل) و تەفسیر بۆ فەرموودەکان

(٦٢) صحیح مسلم - کتاب المبات، باب کراهة تفضيل بعض الأولاد في الهبة - حدیث : ٣١٤١

(٦٣) صحیح، صححه الالباني في سنن أبي داود: ٣٥٤٢.

(٦٤) صحیح، صححه الالباني في المجتبى من السنن سنن النسائي: ٣٦٨٦.

(٦٥) صحیح، صححه الالباني في إرواء الغلیل برقم: ١٣٢٧.

نهكه ون، چونكه ئه و توندو تيژييه ي پيغه مبه ر (ﷺ) به رامبه ر به و ناهه قيي و سته مه ده يكا، ده رگا داخستني ئه و كاره يه به ته واويي.

جه ماوه ري زاناكانيش يه كساني نيوان منالان به كاريكي (سوننه ت) ي داده نين و به ده جور (ته ئويل) ي ماناو مه به ستي فهرمووده كانيان كردوه. ! وهك له (فتح الباري) دا هاتوه.

ده مي نيته وه ئه مه كه ئاخو باوك ده تواني له به خشينه كه ي خوي په شيمان ببينه وه..؟

جيگه ي قسه و باسي زاناكانه، ئه گه رچي ئه وانه ريگه ده دن په شيمان ببينه وه ئه م فهرمووده يه ده كه نه به لگه: ((لا يحل لرجل يعطي عطية أو يهب هبة فيرجع فيها إلا الوالد فيما يعطي ولده...)) (٦٦) واته: بو هيچ پياوي حلال نيه، پاش ده ست و دياربي و به خشين په شيمان ببينه وه، مهر هر ته نيا باب بو كوربي، ئه و ده تواني بيداتي و لييشي په شيمان ببينه وه، واته: بو خه لكانني تر په شيمان بوونه وه نيه.

ئيمامي بوخاريش ده لي: (باب لا يحل لأحد أن يرجع في هبته وصدقته). بو هيچ كه سيك په وا نيه هر كه شتيكي كرده سه ده قه، يان به خشي په شيمان ببينه وه به ده ر له باوك.

دوايي ئه م فهرموودانه ديني:

١ - ئيبن عه بباس (ﷺ) فهرمووي: (العائد في هبته كالعائد في قبته) (٦٧). مروفي هه لگه پاره له به خشيندا هر وه كو كه سيكه برشيته وه و ئه وسا هه لسي بيخواته وه، ئه وهنده كاريكي ناشيرين و ناپه سه نده، دياره خواردنه وه ي پشانه وه حرامه، كه وابو هه لگه پاره وه و په شيمانيش له به خشين، يان له سه ده قه هه روا. كوري جه ماوه ري زاناكانيش ده لين: هه ركه شتيك به خشراو له لايه ن پي به خشراوه كه وه رگيراو، ئيتر حرامه ليساندنه وه ي، مه گه ر باوك.

(٦٦) صحيح، صحيحه الاباني في سنن أبي داود: ٣٥٣٩.

(٦٧) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب الهبة) (٣٠ / ٢٦٢١).

۲- ((ليس لنا مثل السوء، الذي يعود في هبته كالكلب يرجع في قيئه))^(۶۸). واتە: ھەق نىيە ئىمەى ئىماندار ھۆ بشووبھىنن بە شتى پەستەو، بەلام پياو ھەق بلىت كەسىكى پەشيمان بوو ھە ھەر لەو سەگە دەچىت دەرشىتەو ھە پاشان دەشىخواتەو...! ئەو ھەندە كارىكى قىزەون و نا جوامىرانەيە، پەشيمان بوونەو ھە بەخشىين و لە ھەدەقە.

به خشيینی قهرز

پيغه مبهەر (ﷺ) ده فهرمويت: ((من كان له عليه حق فليعطه او ليتحلله منه))^(٦٩). ههركه سيك قهرزيكي له سهره، ده بي يا بيداته وه پيي، يان گهردي پي ئازادكا. جابيري كوري عه بدوللا (خوای لي پازي بيت) ده لي: له ئو خوددا باوكم شه هيد بوو و قهرزار بوو، ئه وسا پيغه مبهەر (ﷺ) له قهرزاره كانی خواست كه به رووبووی باخه كه م وه رگرن و باهم ئازاد بکهن. به لي... ئازادكردنی قهرزار له قهرز بي سوو كاريكي ره وایه و هيچ كيشه يه كه له ناو زاناکاندا نيه، به لكو ئه وی كيشه بي ئه مه يه: ئاخو ده تواني قهرزه كه ی لای ئه و كه سه يه بيه خشي به كه سيكي تر؟

(٦٩) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ كتاب الهبة) (٢١).

قه بوولکردنی دیاری له موشریکان

عه بدولرهمانی کورپی ئه بووبه کر (خوای لی پازی بیټ) ده لی: (١٣٠) کهس بووین له ته که پیغه مبه ر (ﷺ) که فهرمووی: ئاخو که سیکتان خواردنیکی پی نه بی؟ له و خه لکه یه ته نها پیاوێک مه نی خوراکي پی بوو و کرایه هه ویر! پاشان پیاوێکی موشریکی زور که له گهت هات و مه پێکی پیبوو لییده خورپی، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: به فروتن دهیده یان به به خشین؟ پیاهه موشریکه که گوتی: نه خیر، به لکو به فروشتن، ئه وسا مه پره که ی لی کراو کرایه مه رگه و چیشته، به لام پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمانیدا که جگه رو ده که ی ببرژینن، سویندم به خوا به شی ته واوی (١٣٠) که سه که ی لی جیا کرده وه ئه وسا دوو تیانچه یان لی پرکردوو هه مومان لیمان خواردو تیروبووین و هیشتای لیشییان مایه وه وه به حوشر برده مانه وه. (٧٠)

ئه مه که پیغه مبه ر (ﷺ) له و که سه موشریکه ده پرسی: ئاخو پیمان ده فروشی، یان پیمان ده به خشی، ئه وه ده گه یه نیته که ئه ر به دیاری و به خشینیش بیته لی وه رده گرن. ئه وه نده هه یه که ده بی به و به خشینه کابرای پیبه خشر او نه که ویتته ژیر ته ئسیری به خشره که وه له ئه نجامدا بتوانی کاری ناپه سه ندو ناشه رعیی پی بکا.

وه پیبه خشر وه که ش بتوانی له و پێگاهوه هوگری و په یوه ندیه که له گه ل به خشره که دا گری بداو به ره و دینی ئیسلام پینمایی بکات له سۆنگه ی ((تهادوا تحابوا...)) (٧١).

بیجگه له مه ش پیغه مبه ر (ﷺ) هیستریکی سپی جوان و عه بایه کی سه رشانی له پاشای (ئه یله) وه به دیاری بو هات و قبوولیشی کرد.

(ئه نه س) یش (خوای لی پازی بیته) ده لی: ژنیکی جووله که مه پێکی ژه هراوی به دیاری هیئا بو پیغه مبه ر (ﷺ) قبوولی کردو لییشی خوارد (به لام خوا پاراستی و کاریگه ری نه بوو له سه ری)

(٧٠) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الهبة) (٢٨/ ٢٦١٨).

(٧١) حدیث حسن، حسنه الالبانی فی صحیح الجامع: ٣٠٠٤.

پاشان گوتيان: پيمان بده با بيکوژين. ! (چونکه خوۍ پيۍ ليناو گوتي ويستوومه به مه بيکوژم)، به لام پيغه مبه ر (ﷺ) ريگهۍ نه دا بکوژي، نه نه س ده لي: پيغه مبه ر (ﷺ) هه تا کوچي دوايي کرد ئاسه واري نه و گوشته زه هراوييه به دم و لي وييه وه ديار بوو. !

دەست و دیاریی بۆ موشریکان

ئەسمای کچی ئەبى بەکر (خوای لى پازى بىت) دەلى: لەنۆوان پەیمانەكەى خودەبىبىيە و فەتخى مەككەدا دایكم كە ھەر لە سەردەمى نەفامىیدا باوكم تەلاقى دابوو موشرىكە بوو ھاتە لام، منیش لە پىغەمبەرم پرسى: دایكم ھاتوو ھو دەيەوى بمبىنى و لەوانەيشە دەست و دیارى پى بى و، چاوەپوانى لە منیش بكا، ئاخۆ پىگەم دەدەيت؟ فەرموى: ((نعم صلي أملك))^(٧٢). بەلى.. ھەقى دایكايەتى جىبەجى بکە.

رېنمايى ئەم فەرموودەيە:

- ١- موسلمان دەبى (ئىلتىزام)ى تەواوى ھەبى بە بەرنامەى ئىسلامەو ھو گومانى لى ھەرشى ھەبى ئاخۆ شەرعىى بى يا نا، لى پراوەستى، تا بوى پوون دەبىتەو.
- ٢- گوفتارو ئاكارى چاك لەگەل بابەو دايە - ئەگەرچى خوا نەناسيش بن - واجبىكى ئىسلامىيە، تەنانەتى مال و دارايى و نەفەقە بۆ خەرج كردنيان.
- ٣- دوورە پەريزى لە كافران - ئەگەرچى لە وەختى ئاگرەستيشدا (ھەدنة) بى فەرمانىكى ئىسلامىيە.
- ٤- پىگەى دوورگرتنە بەر بۆ سەردانى خزم و كەس و كار ئاكارىكى جوامىرانەيە.
- ٥- ئىبن عويەينە دەلى: ئايەتى: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَنُفِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة: ٨). لە بارەى ئەو موشرىكانەو كە زۆر بە ئەمەك و ئاكار چاكبوون بەرامبەر بە موسلمانەكان ھاتە خواری و پى پىدان كە لە تەكياندا ئەمانیش جوامىرانە پەفتار بکەن، چونكە خوا پى لەوانە ناگرى چاكەيان لەگەل بكرى كە نە جەنگ دەكەن لەگەل موسلمانانداو نە تىدەكوۆشن بۆ دەرکردن و دەرپەپاندنيان لەسەر عەرزو ئاوى خويان.

خوينەرى خوۆشەويست و بە ئەمەك!

بە تەمام لەم زنجيرەى پىنچەمەش كەلك و سوود وەرگىرابى، تۆش خوا يارو ياوھەرت بى.

٦ - سه له م

پيشنووس:

ئيمه د لنيانين كه هه موو شتې له پووي ئه م زه وييه دا خواي گه وره و بالاده ست بۆ به رژه وه ندى
 مروقه كانى درووستكردوه، وه كو خوى ده فهرموويت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ٢٩). دياره
 هه رچى پاك و خاوين بيت ده رگاي بۆ والا كردوه بچى سوودى لى وه رگرى: ﴿وَكُلُوا مِنَّمَا
 رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (المائدة: ٨٨). يه كى له وانه كرين و
 فروشتن و بازرگانويه، دياره (سه له م) يش - كه كرينى شتيكى نه ديتراوه - له به رژه وه ندى
 ئينسانه كانه پي پيدراوه، نه گينه، له بهر ئه وه - كه شتى ناديار نافروشرى - ده بوو
 ئه مه يش پي پي نه درابا، جا له م زنجيره ي شه شه مه دا باسيكى كورتى (سه له م) ده كين و
 كيشه كومه لايه تييه كانى و چاره سهرى له ئيسلامدا، هيوادارين پتر مه زنى و ليها تووي
 شه ريعه تى ئيسلاممان بۆ وه ده ركه وى.

هه له بجه ي شه هيدان

٢٩ / ٥ / ١٤٢٤ ي كوچى

سه له م:

زاناکانی شهر ده لټین: سه له م یان (سه له ف) بریتییه له ته سلیمکردنی (عیوه ز) و بریتییه یه کی ئاماده و بهردهس له بهرام بهر (عیوه ن) یکی په سهندکراو له گهردندا تا کاتیکی دیارییکراو. زاناکان گشت یه کدهنگن بۆ شه رعییه تی سه له م مه گهر (ئیبنول موسه ییب)، به لام له مهرجه کانی دا کټشه و هه رایانه، ئه گهرچی هه موو ده لټین: ده بی مهرجه کانی (به یع) له سه له میشدا بیته دی و ده شبی هه ره له و دانیشتنه دا سه رمایه که ته سلیم بکریت، دیاره له بهر ناچاریی و پیویستی مۆله ت دراوه، ئه گینه — له بهر ئه وه فروشراوه که نادیاره — په وا نییه و دانامه زری.

ئیبن عه بباس ده لټیت: ئه و ده مه پیغه مبه ر (ﷺ) هاته مه دینه خه لکه که ی سه له می له خورمادا کردبوو بۆ ماوه ی سالیك و دوو سال، ئه وسا فه رمووی: ((من سلف في ثمر فليسلف في كيل معلوم و وزن معلوم))^(٧٣). هه رکه سیك به خورما سه له م بدا ده بی پیوانه و کټشانه که ی دیاری بکریت، واته: ئه گهر به پیوانه بوو ده بی بلی به مه نی عیراق، یان به مه نی سوله یمانی، یان به مه نی ئه و جیگایه ی تییدا ده ژیین.

فه رمووده ی ژماره (٢٢٤٠) ده لټیت: ((من أسلف في شيء ففي كيل معلوم و وزن معلوم إلى أجل))، ژماره (٢٢٤١) یش ده لټیت: ((في كيل معلوم و وزن معلوم إلى أجل معلوم)) واته: هه رچی به کټشانه بوو به کټشانه، هه رچیش به پیوانه بوو به پیوانه و ماوه که یشی دیاری بکریت، به لام ئاخۆ ده بی شتی پیوانه به کټشانه، یان به پیچه وانه وه...؟ شافیعییه کان پییان په وایه و ده بی.

عه سقه لانی ده لټیت: وشه ی (في شيء) که له فه رمووده که دا هاتووه، مانای وایه که سه له م له ئاژه ل و پاتالیشدا ده بی.

(٧٣) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب السلم) (١/ ٢٢٣٩).

بِه كُورْتِي: هَر شَتِيك ئَه و كُؤْمَه لَگَه يَه پِيُويَسْتِي پِيِي هَه بِي و بَتَوَانن بِي هَه رَاو كُتِشَه و قِيمَه ت و بَه هَاكَه ي بَدَه ن و ئَه وِيش لَه كَاتِي خُويْدَا – وَه كُو چُون پَه سَن كِرَاوَه – پَه يِدَا بَبِي، دِرُووسْتَه و پَه وَايَه، وَه كُو (ئِيْبَن قَدَامَه) ي مَه قَدِيسِي – كَه لَه سَالِي (٧٣٠) ك، كُؤچِي دَوَايِي كِرْدُووَه – لَه سَه ر (مَخْتَصِر) هَكَه ي (ئَه بُول قَاسَم) كَه سَالِي (٣٣٤) ي كُؤچِي، لَه دُونِيَا دَه رِچُووَه – دَه لَيْت: (قَالَ أَبُو الْقَاسِم: وَكُل مَا ضَبَط بِصِفَةِ فَالْسَلَم فِيهِ جَائِز). كَه وَابُو دَانَه وِيْلَه و ئَارْدُو جَل و بَه رْگ و ئَاوَرِيشَم و خُوورِيِي و مُووَ كُورْك و كَاغَه زُو ئَاسَن ... هَه رُوَهَا لَه خُورَاك و نَان و خَوَارْدَنْدَا پَه وَايَه سَه لَه م بَكــــرِيْت.

سه له می شتیک لای که سیک که ئه و شته یه ی نه بی له وه ختی سه له مه که دا

بوخارییش بۆ ئه مه ده لیت: (باب السلم إلى من ليس عنده أصل)، جا بۆ ئه مه ئه م
 فه رمووده یه دینی: (موحه ممه دی ئین ئه بولجالید) ده لیت: دوو که س له هاوه لآن نارد میان بۆ
 لای (عه بدوللای) ئین ئه بی ئه وفا (خوای لێ پازی بیته) گوتیان: بپرسه: ئاخۆ هاوه لآن له
 سه رده می پیغه مبه ری خوا دا (ﷺ) له گه نمدا سولفه یان ئه کرد؟

عه بدوللایش گوتی: ئیمه له و عه ره بانه ی — زمانیان تیک چوو بوو به هۆی تیکه لی به
 عه جه مه کانه وه — له شام داده نیشتن گه نم و جۆو زه یتمان به سه له م ده دانئ به پیاوه یه کی
 دیاری کراو بۆ کاتیکی دیاری کراو. گوتم: ئه وانه له بنه پره تدا گه نم و جۆیان هه بوو؟ گوتی:
 ئیمه پرسیارمان له وه نه ده کرد: ئاخۆ ئه و که سه پاره که ده با به سه له م ئه و شته ی هه یه یا
 نا؟ پاشان نارد میان بۆ لای هاوه لیکێ تر — عبدالرحمن بن ئه بزا — هه مان پرسیارم لێ کرد
 گوتی:

((كان أصحاب النبي ﷺ يسلفون على عهد النبي ﷺ) ولم نسألهم أنهم حرث أم
 لا))^(٧٤). هاوه لآن سولفه یان ده دا — له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) — لیشیان
 نه ده پرسیین: ئاخۆ جووت و گاو کیلگه یان هه یه یا نا...؟!

له فه رمووده یه کی تر دا ها تووه: ((في الحنطة والشعير والزبيب))^(٧٥). واته: له گه نم و جۆو
 میوژدا سولفه ده کریته! ئه م فه رمووده یه ده بیته به لگه ی ئه مه که دیاریکردنی شوینی
 ته سلیمکردنی سولفه که مه رج نییه، به لām بۆ ئه وه ی بۆ دوا یی نه بیته هه راو کټشه یان وا چاکه
 هه موو شتیک له کاتی (عه قد) ه که دا بپریته وه.

(٧٤) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب السلم) (٣/ ٢٢٤٥).

(٧٥) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب السلم) (٣/ ٢٢٤٥).

دهسته بهر بوون و بارمته (الكفالة والرهن) له سه‌له‌مدا:

سه‌بارهت به كه‌فاله‌ت و په‌هن له سه‌له‌مدا، ئیمامی بوخاری ده‌لێت ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه دی‌نێ:

* خاتوو عائیشه (خوای لی پازی بی‌ت) ده‌لێ: ((إشترى رسول الله ﷺ) طعاما من يهودي بنسيئة، ورهنه درعا له من حديد))^(٧٦). واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خواردمه‌نییه‌کی به‌قه‌رز له جووله‌که‌یه‌ک ک‌پ‌یی و، ک‌لاوخووده له ئاسن درووستک‌راوه‌که‌ی خو‌ی کرده په‌هن و بارمته لای جووله‌که‌که.

* خاتوو عائیشه ده‌لێت: ((إشترى رسول الله ﷺ) من يهودي طعاما إلى أجل معلوم، وارتهن منه درعا من حديد))^(٧٧). پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له جووله‌که‌یه‌ک خۆراک‌یی بۆ کات‌یی دیاری ک‌راو ک‌پ‌یی و ک‌لاوخووده له ئاسنه‌که‌ی به‌ په‌هن له پی‌غه‌مبه‌ر وه‌رگرت. ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه ئه‌گه‌رچی ته‌نیا په‌هنی تێدا‌یه، به‌لام زانا‌کان (که‌فیل) یش ده‌لکێنن به‌ په‌هنه‌وه، واته: که‌ مو‌لّه‌تی په‌هن دراب‌ی و ک‌راب‌ی — له‌به‌ر نه‌فه‌وتانی مال‌ی ئه‌و که‌سه‌یه — دیاره که‌فیل‌یش باشت‌ر ئه‌و پۆله‌ ده‌بین‌ی، که‌وابوو ئه‌میش په‌وا‌یه.

(٧٦) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب السلم) (٥/ ٢٢٥١).

(٧٧) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب السلم) (٦/ ٢٢٥٢).

ئەر سالتەت و سەلەم تياكراوھە كە نەبوو..؟!

عەبدوللای كۆرپى عومەر (ﷺ) دەلىت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: ((من أسلف فى شيء فلا يأخذ إلا أسلف فيه أو رأس ماله))^(۷۸). ھەركەسىك سەلەمى لە ھەر شتیکدا كۆرپى پاشان كاتى ديارى كراو ھات و ھىچ نەبوو ھەرى گرى، بۆى نىيە لە باتى ئەو شتیکى تر داوا بکات، مەگەر دەستمايەكەى خۆى ھەرگىتە ھە.

بەلى... ئەو ھە كە بۆتە كىشە لە (سەلەم) داو گەلى جار ناھەقىي و ستەمىشى تىدا دەكرى ئەمەيە كە: كەسىك دەروا لای كەسىكى تر پارەيەك دىنى بە سەلەمى (بۆ نموونە) لۆكە، ئەوسا كە ھەختى ھەرگىتنى ھات، پىكەدەكەوئى لۆكەى كابرە تياچووبى – بە ھەر ھۆيەكە ھە بى – خاوەن پارەكەشى دەلى: دەبرۆ ئەوا شكاندەمە ھە بۆت بۆ سالىكى ترو دەبى دوو ئەو ھەندە بدەيت.!

واتە: ئەگەر تەنى پەمووى لەسەر بووبى ئىستا ھەر بە ھەمان پارە دەيكاتە دوو تەن لەسەرى، ئەمىش لە ناچارىدا قىبوولى دەكاو، ئىتر دەبى لە ژىر قەرزى ئەودا ھەر بنالىنى.. جا بۆ ئەو ھە ئەو كارە ناھەقىيە نەكرى پىغەمبەرمان (ﷺ) ئەو فەرموودە جوانەى ھىناو بە كابرەى خاوەن سەرمایەى فەرموو: تۆ دووشتت بۆ ھەيە:

يەكەم: چاوەروانبە ھەتا كابرەى سەلەم ھىنەر شتە سەلەم تىدا كراوھەكەى دەست دەكەوى ئەمسال، يان سالىكى تر، چوون بۆت نىيە پى بگۆرپى لە باتى لۆكە (بۆ نموونە) گەنم ھەرگىيت، ھە يان دوو بەرامبەرى كەيت لەسەرى.!

دووەم: بى زىادو كەم دەتوانى سەرمایەكەت ھەرگىتە ھە ئەگەر بووى، ئەگىنە دەبى بى ئەزىيەت و ئازار مۆلەتى بدەيت ھەتا دەستى دەكەوئى، ھە يان گەردنى ئازاد بکرىت.

(۷۸) رواه الدارقطني. وضعفه الالباني في إرواء الغليل برقم: ۱۳۸۵.

خوينهري به پريزو بينهري هيژا. ! ئاشكرايه كه سه له م چاوپوشي تيدا كراوه، ئه گينه به پي ياساي كرين و فروشتن پي ي نادرئ - وهك باسمانكرد - ئه م پيدانهش له "سه له م" به رژه وهندي هه م هه ژاره و هه م دهوله مه ند، هه ژار ناتواني ت زه وييه كه ي بكات به كشت له بهر نه داري، قه رزيشي ده ست ناكه وي، ده پواته لاي دهوله مه نديك ئه وهنده پاره ديني كاره كانى خوى پي ئه نجام ده داو، له ولايشه وه دهوله مه نده كه قازانچ و سوودى وه رده گري ت، بيگومانيشه كه مه به ست له م جو ره شتانه دا زياد كردنى به روو بووى ولا ته و په ره پيدانه بو بازرگاني و هه ول و كو شان بو زياد بوونى ده سمايه .

له خوا ده خوازين ڪۆمه لگه ي ئيسلامي هه رده م له گه شه ي ئابووريدا بي و بتواني خوى له ده ست كورتي و نه بوونى پزگار بكا، هه تا گه ردنيشي نه چي ته نيو په تي كو يلايه تييه وه، ئه وساش له بهر نه بووني، دين و ولا تي خوى له ده ست بدا و ته سليمي بيگانه بي. ئي تر له م مه سه له ي سه له مه دا خوات له گه ل بي و هه مي شه له په ناي خوا دا بيت.

١٤٢٤/٦/٢ ي كو چي

٢٠٠٣/٧/٣١ ي زاييني

هه له بجه ي شه هيدان

۷- شوفە

خوینەرى ھېژا!

چاك بزانه كه شەرىعتى ئىسلامى پىرۆز ھەموو ھەوللىكى دەخاتە گەر بۆ دابىنکردنى ھىورى و، ئەمن و ئاسايىشى نىو كۈمەلگە، بۆ ئەمەش سەدان ھېلى راست و چەپى ديارىيکردوو، گرتنى ھېلە راستەكان مايە پاراستنى ئاشتى و (سەلام) ە بۆ تاك و كۈمەل، ھەر بۆيە لە مەسەلەى كرىن و فرۆشتنىشدا، دەبى بەرژەوەندى يەكتەر پەچاۋ بىرى، بۆ نمونە ئەگەر دراوسىيەك، ۋە يان خزمىك كاتىك ئەيەوى باخى، ۋە يان پارچە زەوييەك، ۋە يان خانوويەك بىرى، يان بىفرۆشى بەر لە فرۆشتنى خزمەكەى خوئ، يان دراوسىيەكەى ئاگادار بكا، بزانى ئەو نايەوى، ئەوسا بىدات بە كەسانىكى تر، ھەر ئەمەيە كە لە كىتەبە فەرموودەو فېقھىيەكاندا — بەتايىبەتى — باسى (شوفە) كراۋە، بەپاستى شتىكى گرنگە، دەبىتە مايە مانەۋەى خۆشەويستى و خزمەيەتى و، بەختيارى نىو خىزانە دراوسىكان، لەولايەشەۋە ھەر لە خۆۋە، بى پەزامەندى دراوسىكان چەند ناپەسەندو ناجۆرە خانوويەك يان پارچەيەك زەوى بىردى يان بفرۆشى.

ھىوادارم ھەموو لايەك پىعايەتى بەرنامەكانى ئىسلامى پىرۆز بىكەين لە گشت جم و جۈولەكاندا، ئىتر ھەر شادىن.

۵ / ۶ / ۲۴ / ۱۴ كۆچى

۳ / ۸ / ۲۰۰۳ / ۲ زايىنى

ھەلەبجەى شەھىدان

شوفعه:

شوفعه: به مانای جوفت و هاو لَف، وه یان به مانای هاوکاری هاتووَه، لیرهش چوون بهشی یهکیکیان ده دریتته پال ئه ویان، ده بیته شوفعه، له لای شهرع زانه کان بریتیه له: (إنتقال حصّة شريك إلى شريك كانت إنتقلت إلى أجنبي بمثل العوض المسمى) گواستنه وهی ئه و به شه شه ریکه یه که وتوته دهستی که سیکی نه یارو بی په یوه ندیی به و ماله وه، بۆ شه ریکی فروشیاره که هه ره به هه مان (عیوه ن) و بریتیی.

ئیمامی بوخاری له (جابیر) وه (ﷺ) ئه م فه رموده یه دینی: ((قضى النبي ﷺ) بالشفعة في كل مالم يقسم، فإذا وقعت الحدود وصرفت الطرق فلا شفعة)). (٧٩)

به ئی... به پیی فه رموده و (ئجماع) ی زانا کان شوفعه هه یه و کاری پیکراوه، ئه وه ی که فه رموده یه وه ئه م فه رموده یه جابیر ریوایه تی کرد: ((قضى النبي ﷺ) بالشفعة....))، ئیمامی (نه سائی) یش ئه م فه رموده یه دینی: ((قضى رسول الله ﷺ) بالشفعة في كل شركة لم تقسم ربعة وحائط لا يحل له أن يبيعه حتى يؤذن شريكه فإن شاء أخذ وإن شاء ترك وإن باع ولم يؤذنه فهو أحق به)). (٨٠).

واتای فه رموده کان ئه وه ده گه یه نن که: هه رشتی - هاو به ش بیته - هیمان به ش نه کرابی و سنووره کانی لیکجیا نه کرابیته وه شوفعه ی تیدایه و پیغه مبه ر (ﷺ) برپاری له سه ر داوه، خو ئه گه ر کابرای شه ریک، به شه که ی خو ی فروت و هاو به شه که ی خو ی ئاگادار نه کرد، دیاره هاو شه ریکه که ی شایسته تره پیی و مافی ئه و زیده تره تا کابرایه کی تر که هیچ په یوه ندیی که پیوه ی نه بی، بۆیه هه ق، هه قی ئه مه.

(٧٩) أخرجه: البخاری (فتح الباری / کتاب الشفعة: ٢٢٥٧/١)

(٨٠) صحيح، صححه الالباني في سنن النسائي: ٤٧٠١.

(ئىبن مونزىر) دەلى: (أجمع أهل العلم على إثبات الشفعة للشريك الذي لم يقاسم فيما بيع من أرض أو دار أو حائط). دەستەى زانايان بە كۆى دەنگ لەسەر ئەوەن كە: ھەر زەویى و خانوو و باخك ھاوبەش بىت و بەش نەكرابى و، ئەوسا فرۆشرا، ھاوبەشەكەى مافى شوفەى ھەيە و ئەتوانى ئەو فرۆشتنە ھەلۆەشینیتەو.

هاوبه ش بهر له فروٲتنى به شه كهى،

دهيٲ هاوبه شه كهى خوٲى ئاگادار بكا

(عومه رى كورى شه رييد) ده لٲت: له لاي (سه عدى كورى ئه بى وه ققاص) دا بووم، (ميسوه رى كورى مه خره مه) هاتوو ده ستٲكى خسته سه رشانم، ئا له و كاته دا (ئه بوو پافيع)ى به ندهى پيغه مبه ريش (ﷺ) هاتوو وتى. ! ده مه ويٲ ئه و دوو هوڊه يه — كه له ناو خانوو ه كهى توڊايه — لٲمى بكړى. سه عد وتى: سوٲندم به خوا نايكړم. (ميسوه ر) گوتى: سوٲند به خوا ده يانكړيت. سه عد وتى: ده سا من ته نها (٤٠٠) دينارى زيٲم پٲ ده درٲت، ئه ويش ده يٲت به (قيست) و به چه ند به شيك بیده، واته: پارهى حازرم نييه. ئه بوو پافيع گوتى: ئاخر بهر له تو (٥٠٠) دينارى زيٲم دراوه تى، دلٲيا به ئه گهر له بهر ئه وه نه بٲ كه له پيغه مبه رم بيستوو ئه يفه رموو: ((الجار أحق بسقبه...))^(٨١) دراوسٲ به هه ق تره — بو كړينى مالى دراوسٲ — به هوٲ نزيك يانه وه، ئه ر له بهر ئه م فه رموو ده نه ده بوو، هه رگيز نه م ئه دا به (٤٠٠) هه زار ديناي زيٲ، چونكه پتر له وه م پٲ دراوه، ئيتـر به (٤٠٠) هه زار دينارى زيٲ پٲى فروشت.

ئيمامى (تيرميزى) له (جابير) وه ئه م فه رموو ده يه دٲنى: ((الجار أحق بشفعته ينتظر به وان كان غائبا إذا كان طريقهما واحدا))^(٨٢).

ئه بوو حه نيغه (خوٲى لٲ پازى بيٲ) ئه م فه رموو ده نه ده كاته به لگه ي شوفعه له بهر دراوسٲ يه تى، به لام زاناكانى تر ده لٲن: مه به ست به م وشه ي (جار) و دراوسٲ يه تيه: هاوبه ش و شه ريكه، چونكه (ئه بوو پافيع) هاوبه شى (سه عد) بوو له خانوو ه كه دا، نه ك مافى دراوسٲ يه تى بيٲ.

(٨١) صحيح البخاري — كتاب الشفعة، باب عرض الشفعة على صاحبها قبل البيع — حديث: ٢١٦١.

(٨٢) صحيح، صحيحه الألباني في الجامع الصحيح لسنن الترمذي: ١٣٦٩.

(بلوغ المرام) به ژماره (٩٤٢) ده لیت: (وفي رواية الطحاوي: قضى النبي ﷺ) بالشفعة في كل شيء) ورجاله ثقات^{٨٣}. به پيی ئەم فەرمووده یه شوفعه له هه موو شتی کدا ده بی: دابهش بکریت، یا نا، بگو یز دیت هه، یا نا...؟ ئەگه رچی جیگه ی کیش هه هه رایه. به پيی ئەم فەرموودانه ی سه ره وه: هه ر شتی ک فرۆت نه که ی بی به هو ی دل نیگه رانی ده رو دراوسی (گوازاوه بی، یا نا، هاوبه شی بی، یا نا). شوفعه ی تیدا ده بی و، (قازی) ده توانی ت بو برانه وه ی ئەو کیشانه خو ی شتی ک هه لبریزی و بریاری له سه ر بداو گو ی به کیش هه نا کو کی زانا کان نه دا، منیش وا ده زانم ئەمه باشت رین چاره سه ر بی ت بو نه هیشتنی کیش هه کۆمه لایه تیه کانی (شوفعه).

ئهمه يش كورته ی راو بوچوونی (شافیعی) یه کانه له شوفعه دا: (والشفعة واجبة بالخلطة دون الجوار، فيما ينقسم دون ما لا ينقسم، وفي كل ما لا ينقل من الأرض كالعقار وغيره، بالثمن الذي وقع عليه البيع، وهي على الفور، فإن أخرها مع القدرة عليها بطلت...) متن الغاية والتقريب ل(أبي شجاع).

واته: شوفعه ته نیاو ته نیا له مالی شه ریکی و تی که لاودا ده بی، ده شبی به که لکی دابهش کردن بی، وه له هه موو شتی کی گوازاوه و نه گوازاوه دا وه کو زه ویی... هتد. به و پارهی ی به یه که ی پی کراوه ره وایه، ئەم شوفعه يشه دهس به جی ده بی، خو ئەگه ر له گه ل توانا دا پشت گو ی خست — داوای شوفعه بکا — مافی ده سووتی.

(٨٣) إسناده ضعيف؛ ابن جريج مدلس وقد عنعن. أخرجه: الطحاوي في «شرح المعاني» (٥٨٨١). انظر: «الإمام» (١٠٧٣)، و«الخر» (٩٣٩). تعليق المحقق على كتاب بلوغ المرام الدكتور ماهر ياسين الفحل.

۸ - وه سيهت و راسپاردن

وته يه كي پيويست

ئەوى لە ناو ئەم دینی ئیسلامدا - بە باشی - نەژی، نازانی چەندە گرنگە، نازانی چۆن مڕۆڤ پەرەوردە دەکات بەرامبەر بە خۆیی و، بەرامبەر بە خزم و کەس و کاری و خەڵکانی تری دەورووبەری! لە لایەکەوە دەر دەر دەدا - بە تاییبەتی لەو سەر دەمدا کە دویا سەر جەم برسێبەتی و قات و قریبە - بۆ بەخشین و خێر و صەدەقە، کاتێک لە ژياندا بێت، وە یان بۆ ماوەی پاش مردن، وەکو (وەصییەت و وهقف) و چەندین پرۆژەى خیری تر، بە لایەکی گەورە دەشدا نابێت (تەصەروف) یەکى واکات زیان بە ئوسەر و خاوەنخێزانى بگەیهنێت، بە تاییبەتی لەو کاتەدا نزیکى مەرگ دەبێتە وەر و دەیهوێ وەصییەت بکات: سەر جەم مالهەکی - بۆ نمونە - پاش خۆی بۆ مزگەوت بێت، لە بەرامبەر هەر جەم و جەوڵێکی ئاوادا، مڕۆڤ بەرپرسە لە خۆیی و لە خەڵکانی ژێر دەستی، چ لە ژياندا، چ بۆ پاش مردن، نابێت زیان بە خۆیی و خەڵکانی تر بگەیهنێت، کاتێک کە (سەعدى کورپی ئەبى وهققاص) نەخۆش دەبێ و پیغەمبەرى خۆشەويستمان (ﷺ) دەچێتە سەرەخۆشیی و دەلێت: ئەى پیغەمبەرى خوا! دەمهوێت وەصییەت بکەم پاش خۆم مالهەکەم گشت صەدەقە و خیری هەژاران بێت؟! ئەویش (ﷺ) پێی پێ نەدا، ئەوسا دەیهوێت نیوەى بکاتە صەدەقە، دیسان هەر پێگای پێ نەدا، هەتا دێتە سەر سێپەك، ئەوسا دەفەرمووی: باشە سێپەكى بکە صەدەقە، سێپەكیش كەم نییە، پاداشتی زۆر دەبێت، چونکە خاوەن خێزانت بە تێر و تەسەلى بەجێ بهێلى باشتەرە، هەتا دەست لەم و لەو پان بکەنەو. .... هتە. جا بە پشتیوانی خۆی میهرەبان باسی (وەصییەت) و (وهقف) دەکەین و، ئەو کێشەى پەیدا دەبن لە ئەنجامدانیاوە. هیوادارم سوودبەخش بێت بۆ هەموولایەك.

هەلەبجەى شەهیدان:

۹ / شەعبانى / ۱۴۲۴ ی كۆچى

۵ / ۱۰ / ۲۰۰۳ ی زاینی

وه صیهت و راسپاردن:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُکُمْ الْمَوْتُ إِن تَرَکَ خِزًا الْوَصِیَّةَ لِلْوَلَدِیْنِ وَالْأَقْرَبِیْنَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِیْنَ﴾ (البقرة: ۱۸۰) واته: له سهرتان نووسراوه که ههرکات که سیک له ئیوه هاته سهر مردن و، مالیکى له پاش ده مینى، به شیوه یه کی خواپه سهند وه سییهت بکا که دایک و باوک و خزمانى، ههرکەسى به شی خوی پى بگا، نه نجامدانى نه م کاره پیویسته بو خو پاریزان.

پیغه مبه ریش (ﷺ) ده فهرموویت: ((ما حق امرىء مسلم له شیء یوصى فیه یبیت لیلین إلا ووصیته مکتوبة عنده))^(۸۴). واته: ده بی موسلمان ئاوا لیبراوو هوشیار بی که: هه میشه وه سییهت نامه که ی له لای سهریا بی، چونکه نازانیت که ی مردن له دهرگای دها. بویه ئیتر ته وای موسلمانان هاودهنگن له سهر وه سییهت کردن، به لام بو نه مه که: ئاخو (واجیب) بی، یان (سوننهت) ههراو کیشه یانه، سه بارهت به که سیک قه رزار بی، وه یان نه مانهت و راسپارده یه کی لابی، بی شک بو نه و که سه وه سییهت واجیبه، نه گینه سوننه ته. له فهرمووده دا هاتوو: ((ما ترک رسول الله عند موته درهما ولا دینارا ولا عبدا ولا أمة ولا شیئا، إلا بغلته البیضاء وسلاحه وأرضا جعلها صدقة))^(۸۵) که پیغه مبه ر (ﷺ) کاتى مرد، نه پارو پوول و، نه بهنده و که نيزه و، نه هیچ شتیکی تری به جی نه هیشت، مه گه ر هیستره سپیه که یی و چه که یی و، پارچه زهوییه کیشی هه بوو کردییه صه ده قه و خیر بو ریواران. واته: پیغه مبه رى خوا (ﷺ) له گه ل نه وه یشدا، پى پیدرا بوو دنیا دارى بکات، هیچ بایه خى به دونیاو مالى دنیا نه ده دا، بویه که دهرى شتیکی نییه، پاش خوی به جی بمینى و، وه صیه تی تیا بکات.

(۸۴) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الوصایا) (۱/ ۲۷۳۸).

(۸۵) أخرجه: البخاری (فتح الباری/ کتاب الوصایا) (۱/ ۲۷۳۹).

ئىمامى (بوخارىي) له (ئەسود) ەو ە دەلى: لاي خاتوو عائىشه (خوا له ەموويان رازى بىت) گوتيان: دەلىن: (ەلى كورپى ئەبى تاليب) پاش پىغەمبەر (ﷺ) (وصىي) و ەقبە دەستە، واتە: پىغەمبەر له جىي خوى دايناو ەو دەبىتە خەلىفەي ئەو...! خاتوو عائىشهش (خوا لىي رازى بىت) گوتى: ((متى أوصى إليه وقد كنت مسندته إلى صدري، أو قالت: حجري – فدعا بالطست، فلقد إنخث في حجري فما شعرت أنه قد مات، فمتى أوصى إلي علي؟)) (٨٦). خو ئەو سەرى بە سنگىي مەو ە بوو و ئاگام له ەموو شتىكە، دەبى كەي ئەو وەسىيەتەي بو كەرد بىت...؟! واتە: نە وەسىيەتەي بە سىيەكى مال و نە بە شتى تەركەرد، چونكە ەيچ شتىكى بەجى نە ەيشت، وە نە وەسىيەتەيشى بو (ەلىي) و غەيرەز (ەلىي) كەرد كە پاش خوى خەلىفە بىت.

(فتح البارى) دەلىت: (قال القرطبي: كانت الشيعة قد وضعوا أحاديث في أن النبي (ﷺ) أوصى بالخلافة لعلي، فرد عليهم جماعة من الصحابة ذلك، وكذا من بعدهم، فمن ذلك ما أستدل به عائشة... ومن ذلك أن عليا لم يدع ذلك لنفسه، ولا بعد أن ولى الخلافة، ولا ذكره أحد من الصحابة يوم السقيفة..) (٨٧). قورتوبى دەلى: شيعە بە لايەو ە وايە: پىغەمبەر (ﷺ) وەسىيەتەي كەردو ە كە: (ەلى كورپى ئەبى تاليب) پاش ئەو خەلىفە بىت، بەلام كؤمه لىكى زور له ەاو ەلان و پاشينان ئەو ەيان بە راست نەزانو ە، چونكە:

يەكەم: خاتوو عائىشه گوتى: من ەميشە لـه خزمەتەي پىغەمبەر دا بووم و شتى وام لى نە بىستوو ە.

دوو ەم: ەلى – بو خوىشى – ەيچ كات داواي نە كەردو ە.

سىيەم: پورژى (سەقىفە)ش كەسى له ەاو ەلان، ئەو ەي وە بىر نە ەينايەو ە، ەتا باسيك له (ەلى) بكريت.

(٨٦) صحيح البخاري – كتاب الوصايا، باب الوصايا وقول النبي صلى الله عليه وسلم : وصية – حديث : ٢٦٠٩

(٨٧) أخرجه: البخارى (فتح البارى/ كتاب الوصايا / ٥).

ئەمە و كۆمەلەي بەلگەى تر كە ھەر لەوئ — فتح البارى — باسيان دەكات.

پيشەوا (نەواوى) يىش دەلئت: (... ولا أوصى إلى علي (رضى الله عنه) ولا إلى غيره، بخلاف ما يزعمه الشيعة...) (۸۸) واتە: پيغەمبەر (ﷺ) بۆ ھېچ كەسك وەسىيەتى نەكردووە، پاش خۆى خەلىفە بئت، بە پيچەوانەى پروا و بۆچوونى شيعە.

تتھەلكيشى ئەم باسى (عەلىي) — (خوای لى پازى بئت) لە دانانى جيگر (خەلىفە، وەلى عەھد) ھوھ سەر ھەلدەدات، جا لەبەر ئەو، ئەم باسى ئيمەيە، جياوازە لەو، پەردەى لى دادەين و ھەلى دەگرين بۆ جيگای خۆى، ئەمە لەلایەكەو، لەلایەكى تریشەو وروژاندنى ئەو باسە، تەنھا نەيارو ناحەزانى ئىسلام، پيى بەھرمەند دەبن، بەتايبەتى بۆ ئىستا، كە نەيارانى ئىسلام لە ھەموو لایەكەو دەيانەوئ گەمارۆى ئىسلام بدەن.

وەصىيەت: دەستوورىكى كۆنى ئادەمزادە، بەر لە ئىسلاميش ھەبوو، بەلام — ديارە — جيگەى قسە و باس بوو، ستەم و ناھەقىي زۆرى تيداكراو.

رۇمانىيەكان: بى سنوور مافيان بە سەردارى خيزان دابوو كە: چۆن دەسكارى لە مال و سامانيدا دەكا، دەيتوانى وەصىيەت بكات بۆ نەيارىكى ئەو خيزانە، وە يان ھىندى منالى لى بى بەش بكات، پاشتر ھاتە سەر ئەو كە دەبى: (۱/۴) يەك لەسەر چواری دارايى بپاريزرى بۆ مال و خيزان، بە مەرجى كە ئەو ميراتگرانە، كاريكى نابەجى — بەرامبەر — سەرۆك خيزانەكە نەكەن ببيتتە مايەى دل نيگەرانيى.

عەرەبەكانى پيش ئىسلاميش: بۆ خۆ ھەلكيشان و كەش و فشى خويان، وەصىيەتيان بۆ خەلكانى دوورو نا خزم دەكردو، خزم و كەس و كارى خويانيان بە ھەژارى دەھيشتەو...! بەلام ئىسلام ھات، بە ھەلەكانياندا چوووەو، ددانى بە وەصىيەتدا نالەسەر ئەساس و بناغەى (ھەق) و (عەدل).

(۸۸) سەيرى: صحيح مسلم بشرح النووي/ كتاب الوصية/ ترك الوصية لمن ليس له شيء يوصى فيه.

به ره وه یاسای میرات دابمه زینیی، پیویستی کرد که: وه صیهت بۆ باوک و دایک و خزم و کەس و کاری نزیک بکریت، پیویستی کرد که: دهبی وه صیهت بکری به باوک و دایک و خزمه نزیکه کان و تهواوی دارایی و ماله که ی بدری به وان. ئه و جا که ئایه تهکانی سووره تی (نیساء) هات و یاسای میراتی دابه زاند، وه صیهت یی بهست به دوو مهرجه وه:

۱- په زامه ندی میراتگره کان - پاش مردنی وه صیهتکار - چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) له وتاره که ی چه جی مالئاواییدا فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقِّهِ حَقَّهُ، فَلَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ))^(۸۹) فهرمووده یه کی موته واتیره و دوازه هاوه ل ریوایه تیان کردووه. واته: خوا مافی هه موو که سی دیاریکرد، که وابوو - پاش ئه وه - که س بۆی نییه وه صیهت بکات بۆ میراتگر، جا پاش ئه وه که مافی (بابه و دایه) دیاریکرا به ئایه تهکان، وه صیهت بۆ خزمانی نزیکی بی بهش له میرات به (سوننه ت) مایه وه.

۲- دیاریکردنی سنووری لای سهرووی (وه صیهت) به (۳/۱) یه که له سه ر سی ی مال، له به ر ئه وه که کاتی (سه عدی کوری ئه بی وه ققاص) ویستی نیوه ی میراته که ی، وه یان (۳/۲) دوو له سه ر سییی) دوا ی خوی بکریته خیر و سه ده قه، چونکه ته نها کچیکی هه بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: ((الثَلَاثُ، وَالثَلَاثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدْعَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ)).^(۹۰) واته: سییه ک، هیمان سییه کیش زۆره، بی شک میراتگره کانت به ده وله مه ندیی جی به یلیت، له وه باشته ره به هه ژاری مال ئاوا ییان لی بکه یت و، ده ست له م و له و پان بکه نه وه.^(۹۱)

(ئین عه بباس، چه سه ن، تاوس، مه سرووق، زه حاک، موسلیمی ئین یه سار) و چه ندین زانای تر له هاوه لان و پاشینان، ده لئین: ده بی بۆ ئه و که س و کاره نزیکانه، میرات نابهن،

(۸۹) حسن صحیح، قاله الالبانی فی تحقیقه علی سنن أبی داوود: ۲۸۷۰.

(۹۰) صحیح البخاری - کتاب الوصایا، باب أن یرک ورثته أغنیاء خیر من أن یتکففوا الناس - حدیث: ۲۶۱۰

(۹۱) سهیری: (الفقه الإسلامی وأدلته) دکتور وه به زوجیه یلی - بکه.

وه صیهت بکریت شتیکیان بۆ دیاری بکریت، (ته بهریی)ش هه ر ئه مه ی هه لباردوه . بئ له و
 ئایه ته ی سووره تی (به قه ره)، له سووره تی (نیساء)شدا هاتوه: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو
 الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ (النساء: ۸).

(قورتوبی) ده لئیت: خوی گه وه ده فه رموویت: ئه و که سانه میراتیان ناکه وئ و، له خزمانی
 نزیکن، وه یان هه تیوو مسکینن، ده بئ پڕیزیان بگیری و بئ بهش نه کرین. جا له بهر
 پۆشنایی ئه م ئایه تانه وه ده رده که وئ که: هیندی جار ئه وه که "مامه" مندا له هه تیوه کانی
 ئه و براهیان بئ بهش ده که ن، بهر له بابه گه وه ریان بابیان مردوه، کاریکی زۆر نا به جئ و
 ناپه سه نده له شه ریعه تی ئیسلامدا، وه زۆر بئ ویردانیشه. بۆیه داوا له گشت
 موسلمانان ده که ین که ئاگاداری داواکاری ئه و ئایه ته بن و پشتگوئی
 نه خه ن.

لە سەرەتای گشت وەصییەتنامە یەكەو

(عەبدولرەزاق) دەلالت: (ئەنەس) گوتی: ھاوولان لە سەرەتای ھەموو وەصییەتنامە یەكەو دەیان نووسی: ((بسم الہ الرحمن الرحیم، هذا ما أوصی به فلان بن فلان یشھد أن لا إله إلا الله وحده لا شریك له وأن محمدا عبده ورسوله وأن الساعة آتیة لا ریب فیها وأن الله یبعث من فی القبور وأوصی من ترك من أهله أن یتقوا الله ویصلحوا ذات بینهم ویطیعوا الله ورسوله إن كانوا مؤمنین وأوصاهم بما أوصی به إبراهیم بنیه ویعقوب یا بنی إن الله اصطفی لكُم الدین فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون))^(۹۲). واتە: ھەر بەناوی خوا ی خاوەن بەزەیی و میھرەبان، ئەمە وەصییەتنامە ی (.....) گەواھی تاك و تەنیا یی خودا دەداو، موخەممەدیش (ﷺ) بە بەندەو پەسوولی خودا دەزانێ، دەشزانێ ھاتنی پۆژی سەلا، ھیچ گومان و دوو دلێیەکی تێدا نییەو، خەلکانی مردووی نیو گۆر زیندوو دەکێنەو، بە خاوو خێزانیشی دەلی: خو له خوا بپاریزن و، نیوان خۆتان چاك بکەن و، بەر فەرمانی خواو پیغەمبەر بن (ﷺ) ئەر باوەردارن، ھەر چۆنێکیش - کاتی خۆی - (ئبراهیم و یەعقوب "سلاوی خوایان لی بیت") کۆرەکانیان پاسپارد کە: ھەتا ئەو پۆژە دەمرن، ھەردەم ئیماندار بن و، لە دینی ئیسلام کلا نەبن.

بەلی... دەبی ھەموو شتێک ھەر بە ئیزن و فەرمانی خوا بیئت، پیویستیشە ھەتا ئەو پۆژە ئەمرین، لە مال و منالمان بی ئاگا و کلا نەبین، ھەولێ دینداری موسلماننێتیان بەدین و، قبول نەکەین لە دین لابەدەن، تەنانەتی لەکاتی مردنیشدا - لەبەر گرنگیدان بە مەسەلە کە - دەبی ئەمە خالێکی گرنگی وەصییەتنامە مان بیئت، کە جیی دیلین بۆ مال و منال.

(۹۲) مصنف عبد الرزاق الصنعاني - كتاب الوصايا، باب كيف تكتب الوصية - حديث : ۱۵۷۶۹، وصححه الألباني في إرواء الغلیل برقم: ۱۶۴۷.

وەھىيەت بۆ..؟

ئەر لە دەسلەت و توانایی وەھىيەتکارەكەو - پاش مردن - سەیری مەسەلەى وەھىيەت بکەین، دەبوو کارىكى نادرووست و ناپەوا بووباو، پى پى نەدرا، چونکە وەھىيەت پاش مردن جىبەجى دەكرىت، ئەو دەمەش کابراى وەھىيەتکار مردووو چوو بە پى خۆیدا، دەکرا کەس گوى بۆ قەسەى نەگرى، بەتايبەتى کە ئەو ماله پاش ئەو، مافى ئەوى پىو نەماوو، بۆتە ميراتى ميراتبەرەکان..!

هەقە ئەر گوى بۆ شل نەكرىت، بەلام شەرىعەتى پىروزی ئىسلام - لەگەل ئەویشدا - لەبەر بەرژەوهندى وەھىيەتکارەكە خوى و، بەرژەوهندى خزم و کەس و کارى و، کۆمەل و کۆمەلگە، ددانى پىدا دەنىت، بەرژەوهندى مردوووەکە - پاش خوى - ئاشکرايە، چونکە لای خوا مزەو پاداشتى بۆ ئەنووسرى و، لە تۆمارگای ئاکار چاکانىش - بۆ دونيا - ناوى دەنووسرىت.

خزمانىشى - لەو پروووە بەهرەمەندن - کە زۆربەى کات، وەھىيەت بۆ ئەوانەيان دەبى کە: بەپى ياساو دەستوورى ميرات، ميراتيان ناکەوى، بەلام خوا ئەو وەھىيەتەى فەرز کردوو هەتا شتىک دابنرىت بۆيان لە کەلەپورەکە.

کۆمەلگەش - لەو پروووە قازانجىيەتى - کە زۆرىنەى وەھىيەت بۆ کارە گشتىيەکانە، وەکو دروستکردنى نەخۆشخانەو، قوتابخانەو، مزگەوت و پىگەو بان، وە يان بۆ چاکسازى ئەوانە ئەبى، خو ئەر بۆ هەزارو هەتیو و بى بابايش بىت، ئەو بەشتەر ئاشکرايە، بۆیە (وەھىيەت) بە برکەيەكى گرنكى دەسەبەرىتتى کۆمەلەيەتتى (التکافل الاجتماعى) دادەنرىت لەلای ئىسلام. (۹۳)

دەبى هەمىشە ئەویمان لە بىر نەچى کە: پەسەندکردنى (وەھىيەت) و ددان نان پىیدا، لەو سەردەمە لىلەدا، لەو حەلە پر لە هەزارى و نەدارىيەدا، دەگەرپىتەو بۆ خەمخورى ئەم

ئىسلامە بۆ چارەسەرى كۈشەو گىرو گىرەكەكانى نۆۋ كۆمەل، ئەر بىر لە (۱۴۰۰) سال لەمەوبەر بىر كۈشەو، كە تاك و كۆمەل — ھەردو — چەندە دواكەوتو بوون و، چەندە نەبوو و، دەست كورت بوون، ئەوسا لە ھەل و مەرجىكى ئاۋادا، دىنى ئىسلام ئەو گىشت بەرنامانە دىنى بۆ خۆشگوزەرانىي و فەرەحى مەۋق، بى شەك گەورەيى و مەزنى ئىسلام پىتر پىرەنگدار تر دەبى لای ھەمووان.

(ئىبن ھەزم) ئەلئىت: (مسألة: وفرض على كل مسلم أن يوصى لقرباته الذين لا يرثون، إما لرق، وإما لكفر، وإما لأن هنالك من يحجبهم عن الميراث، أو لأنهم لا يرثون، فيوصى لهم بما طابت نفسه، لا حد لذلك، فإن لم يفعل أعطوا، ولا بد ما رآه الورثة، أو الوصى).^(۹۴)

واتە: گىشت موسلماننىكى دارا، دەبى بۆ خەزمە نەزىكە مىرات نەبەرەكانى خۆي — لەبەر ئەو كۆيلە بى، يان خوا نەناس و بى باۋەر بىت، ۋە يان لەبەر ئەو كەسىك پىگىرى لە مىراتبەردى، ۋە يان ھەر مىراتيان نەكەۋىت — ۋەھىيەت بىكات، ئەوئەندەيان بۆ قايلەل بىي، دلى پىخۆشكەن، خۆ ئەر پىشتگويى خەستى، سولتەي سەردەم دەياندايى.

ئەم پراۋ بۆچۈنە — بەپاي ئىمە — لە ھەقەو نەزىكترە، چۈنكە ئىسلام كۆمەلگە لەسەر برايتىي و خۆشەويستىي و تەبايى دادەمەزىنىي، ھەرچىش زىان بەو خۆشەويستىيە بگەيەنەت، ھەلئەدەۋەشىنەت و ددانى پىا نانەت، بۆيە ئەو شتەيش ئەمىر — گەلى جار — دەبىتە كۈشەي كۆمەلەيتىي، چارەسەرى دەكاۋ، كەسى تەرىك ناكات.

خَيْرُ وَهْدَهَقَه، كَهِي بَكْرِيْتْ بَاشَه..؟

بُو وَهْلَامِي نَهْمَه نَهْبُو وَهْرَهِيرَه (خَوَاي لِي رَازِي بِيْت) دَهْلِي: پِيَاوِيْكَ لَهُ پِيْغَهْمَبَهْرِي (ﷺ) پَرَسِي: چ وَهْدَهْقَهْيَه كَ بَاش وَ پَهْسَهْنَدَتَرَه..؟ نَهْوِيْش (ﷺ) فَهْرَمُوِي: ((أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ حَرِيصٌ، تَأْمَلُ الْغَنَى وَتَحْشَى الْفَقْرَ، وَلَا تَهْتَلُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ)).^(٩٥)

نَهْو دَهْمَه سَهْدَهْقَه خَيْرِي زُورُو بَاشَه كَه: مَرُوْڤْ لَه شَسَاغ وَ بَه تَهْمَاع وَ، بَه تَهْمَاي دَهْوْلَهْمَهْنَدِي بِي وَ، تَرَسِي هَهْژَارِي هَهْبِي، نَه ك دَهْسِي لَهُ مَالِي نَه چِيْت، هَه تَا گِيَانِي بَغَاثَه قَوْرْگِيِي، جَا نَهْو حَهْلَه وَهَصِيَهْت بَكَو بَلِي: نَهْمَه بُو (.....) وَ نَهْوَه بُو (.....)، خُوْ نَهْو بَلِي وَ نَهْلِي - پَاش نَهْو - نَهْو مَالَهِي دَهْبِيْتَه مِيْرَاتِي جِيْمَاوَانِي دَوَاي نَهْو. نَاشْكَرَايَه خَيْرُو وَهْدَهْقَه پِيْش نَهْو حَالَهْتَه، هَهْرَوَا بَزَارْدَهْنَهْوَهِي قَهْرَزُو قُوْلَه، لَهُ حَالَهْتِي نَه خُوْش وَ، پَاش مَرْدَن، گَهْرَهْتَرُو مَهْزَنْتَرَه، بُوِيَه فَهْرَمُوِي: ((...وَأَنْتَ صَحِيحٌ حَرِيصٌ تَأْمَلُ الْغَنَى...)) چُونَكَه لَهُ كَاتِي لَه ش سَاغِيِيْدَا شَهْيَتَان هَهْرَهْشَه لَهُ مَرُوْ دَهْكَات، بَه هَهْژَارِيِي دَهْيَتَرَسِيْنِيْتْ وَ دَهْلِيْت: چَوْرَانِيْت تَهْمَن دَرِيْژ نَابِيْت وَ نَاتَاچ وَ مَوْتَاچ نَاكَهْوِيْت، هَهْر نَهْمَهْيَشَه قَوْرْنَانِي پِيْرُوْز دَهْفَهْرَمُوِيْت: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾ (البقرة: ٢٦٨).

دَهْسَتَهْيَه كَ لَهُ سَالْحَانِي سَهْلَهْف دَهْلِيْن: خُوْشْگُوْزَهْرَانَهْكَان - زُورْبَهْيَان - دَوُوْجَار لَه خَوَا يَاخِي نَهْبَن، هَه تَا لَهُ ژِيْنْدَان چْكَووسِيِي وَ رَهْزِيلِي لَهُ دَارَايِيَهْكَه يَانْدَا نَهْكَن، كَه بَهْرَهْو مَرْدَنِيْش نَزِيْكَ نَهْبَنَهْوَه زِيْدَهْرُوِيِي لَهُ خَيْرُو سَهْدَهْقَهْدَا دَهْكَن وَ، دَهْيَانَهْوِي هَهْمُوو مَالَهْكَهْيَان بَبَهْخَشَن، هَه تَا بُو مِيْرَاتْگَرَهْكَان شَتِيْكَ بَهْجِي نَهْمِيْنِيْتْ.

(نَهْسَائِي) يِيْش نَزِيْكَ بَهْم فَهْرَمُوودَهْيَه دَهْهِيْنِي: ((مِثْلُ الَّذِي يَعْتَقُ أَوْ يَتَصَدَّقُ عِنْدَ مَوْتِهِ مِثْلُ الَّذِي يَهْدِي بَعْدَ مَا يَشْبَعُ))^(٩٦)، (نَهْبُوودَاوْد) يِيْش نَهْم فَهْرَمُوودَهْيَه دَهْهِيْنِيْت: ((لَأَنْ يَتَصَدَّقَ الرَّجُلُ فِي حَيَاتِهِ وَصَحْتَهُ بَدْرَهْمٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَتَصَدَّقَ عِنْدَ مَوْتِهِ بِمِائَةٍ))^(٩٧)

(٩٥) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب الوصايا) باب الصدقة عند الموت. (٢٧٤٨/٥).

(٩٦) ضعيف، ضعفه الشيخ الالباني في سنن النسائي برقم: ٣٦١٤.

(٩٧) ضعيف، ضعفه الشيخ الالباني في ضعيف الترغيب برقم: ٢٠٤١.

داراو دەسدار، بۆى سوننەتە: صەدەقە بۆ مردوو بکات

خاتوو عائیشە دەلالت: پیاویک بە پیغەمبەرى گوت: دایکم مەرگی کتووپی کردوو، دەشزانم ئەگەر وا نەبووبا، خێرو صەدەقەى دەکرد، ئاخۆ ئیستا دەتوانم خێرى بۆ بکەم؟ ئەویش (ﷺ) فەرمووی: ((نعم، تصدق عنها)).^(٩٨) بەلێ، خێرو صەدەقە لەباتى ئەو بکە.

ئەبن عەباس (خوای لى پازى بیّت) دەلالت: سەعدى کوپی عوبادە (خوای لى پازى بیّت) لە پیغەمبەرى پرسى و گوتى: دایکم مردوو، (نەزر)یکیشى لەسەرە، ئاخۆ ئەتوانم لە باتى ئەو جیبەجیبى بکەم؟ ئەویش (ﷺ) فەرمووی: ((إقضه عنها))^(٩٩) لەباتى ئەو بیدەو جیبەجیبى بکە.

رینمایى ئەم فەرموودانە: صەدەقە بۆ مردوو ئەکریت، وە کەلکیشى لى وەرئەگریت، بەتایبەت ئەگەر کوپو کچ و وەچەى خوێ بۆى بکات.

پیشەوا موسلىم ئەم فەرموودەيەى هیناوه: ((إذا مات الإنسان انقطع عمله إلا من ثلاثة: إلا من صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له))^(١٠٠).

ئىمامى (نەوهوی) دەلالت: زاناكان دەلالت: ئەم فەرموودە وا ئەگەيەنیت کە: مۆڤ هەر کە مرد، کارو کردەشى بنەپر ئەبى، مەگەر لەم سى پێگەوه شتێكى بۆ بچیت: صەدەقەيەكى (جاری) و بنەمدار، وەکو (وەقف). زانیارییەك، موسلمانان - پاش خوێ - کەلکى لى وەرگرن، مندالێكى صالح و سەر پاست، دەسى بە دوعا بیّت بۆ باوك و دایكەكەى. چونکە ئەمانەش هەر دەست و پەنگى خوینى، کەوابوو بى شك، خێرى (صەدەقە) و (دوعا) بە مردووان دەگات، هەروا قەرز دانەوه بۆى، هەروا حەج بۆ کردنى، ئەگەر قەرزارى حەج بیّت، ئەگینە دەچیتە دەروازى (وەصیەت)ەوه، پۆژووشى بۆ ئەگیریتەوه، بەلام قورئان بۆ

(٩٨) صحيح البخاري - كتاب الوصايا، باب ما يستحب لمن توفي فجاءة أن يتصدقوا عنه - حديث : ٢٦٢٨

(٩٩) أخرجه: البخاري (فتح الباري/ كتاب الوصايا) (٢٧٦١).

(١٠٠) صحيح مسلم - كتاب الوصية، باب ما يلحق الإنسان من الثواب بعد وفاته - حديث : ٣١٦٩

خویندنی و ناردنی خێرهكەى بۆى و، نوێژ بۆ كردنى، راي (شافيعى) و جەماوەرى زانايان
ئەوێهە كە: بۆى ناچیت و پى ناگات. ^(١٠١)

سوپاس ستاييش لە ئەووەل و ئەخیرەووە ھەر بۆ خودای دلۆقان و دەھندە.. وا لە نووسینی
ئەم بەشانەى زنجیرە باسى (كېشە كۆمەلەيە تىيەكان و چارەسەريان لە ئىسلامدا)
بوومەو، بە ھىوای سوود و كەلك لیوەرگرتنى و پابەندبوونی گەلەكەشم زیاتر بە
سیستم و سیاسەت و یاساكانى ئىسلامەو.. ھەر لە پەناى خودا دا بن..

١٤٢٤ ی كۆچى بەرامبەر بە ٢٠٠٣ ی زایینی
ھەلەبجەى شەھیدان

پيرست

لا پهره

ناوهړو ک

۳	پيشه كي نه م بهر هه مه
۶	۱- قهرزارو خاوهن قهرزو وامدان
۸	رهمه تي خوا لهو خاوهن قهرزه بيت به جواميرانه داواي قهرزه كه ي بکاته وه
۱۰	قهرزاري نه دار ده بي مؤله ت بدریت
۱۱	پياوي به ده هنده و داراييش مؤله ت ده دریت
۱۲	فروشتن به قهرز
۱۳	نيهادت پاک بيت خوا قهرزه كه ت بو ده بزيړیت
۱۴	ناژه ل و پاتاليش قهرز ده کړیت
۱۵	خاوهن قهرز ده تواني گشت قهرزه كه ي داوا بکا، ده شتواني ده ستي لي هه ل بگړیت
۱۸	ده بي قهرزاره كه ي ش ديندارو به ويژدان بيت
۲۱	۲- زه وي و له وه پگو و ناوه خوړه ي گوند نشينه کان
۲۳	هر سولته ي شهرعي ده تواني سنوور قورخ بکات: (لا حمي الا لله و لرسوله)
۲۶	خاوه نداريتي تاكي به چي ده چه سپيت ؟
۲۹	ناوو ناوه خوړه
۳۶	۳- کشتو کال و نه مام چانندن
۳۷	گه وره يي و مه زنيي کشت و نه مام ناشتن
۳۹	وشيار به زيده پره وي له کشت و کالدا مه که!
۴۱	کشت و کال له بهرام به ري به شيک له ده رامه ت و بهروبوي زه وي به که وه ره وايه
۴۵	۴- ره هن، يان بارمته
۴۶	پيناسه ي ره هن، يان بارمته

٤٨	چه کیش ده‌خړیته بارمته
٤٩	بارمته وه‌رگر (مرتهن) نابێ سوودو قازانج له بارمته‌که وه‌رگری
٥١	بارمته لای غه‌یره دینیش داده‌نریت
٥١	ئه‌گه‌ر خاوه‌ن بارمته‌و، بارمته لا دانراو هه‌راو کیشه‌یان بوو؟
٥٢	٥ - به‌خشین، یان هه‌ب
٥٣	گه‌وره‌یی و مه‌زنیی به‌خشین و دنه‌ دنه‌ی موسلمانان بۆی
٥٦	شتی که‌میش ده‌به‌خشرت
٥٧	له به‌خششی منالانیشدا دادپه‌روه‌ر بن!
٦١	به‌خشینی قه‌رز
٦٢	قه‌بوو‌لکردنی دیاریی له موشریکان
٦٤	ده‌ست و دیاریی بۆ موشریکان
٦٥ +	٦ - سه‌له‌م، پیناسه‌که‌ی..
٦٦	
٦٨	سه‌له‌می شتیک لای که‌سیک که‌ ئه‌و شته‌یه‌ی نه‌بی له وه‌ختی سه‌له‌مه‌که‌دا
٦٩	ده‌سته به‌ر بوون و بارمته (الكفاله والرهن) له سه‌له‌مدا
٧٠	ئه‌ر سألها٢ و سه‌له‌م تیاکراوه‌که نه‌بوو؟!
٧٢ +	٧ - شوفعه + پیناسه‌که‌ی
٧٣	
٧٥	هاوبه‌ش به‌ر له فروتنی به‌شه‌که‌ی، ده‌بی٢ هاوبه‌شه‌که‌ی خۆی ئاگادار بکا
٧٧ +	٨ - وه‌سیه‌ت و راسپاردن
٧٨	
٨٣	له سه‌ره‌تای گشت وه‌صیه‌تنامه‌یه‌که‌وه
٨٤	وه‌صیه‌ت بۆ..؟

۸۶	خېرو سەدەقە، كەي بىكرىت باشە..؟
۸۷	داراو دەسدار، بۆي سۈننەتە: سەدەقە بۆ مردوو بىكات
۸۹	پىرست

